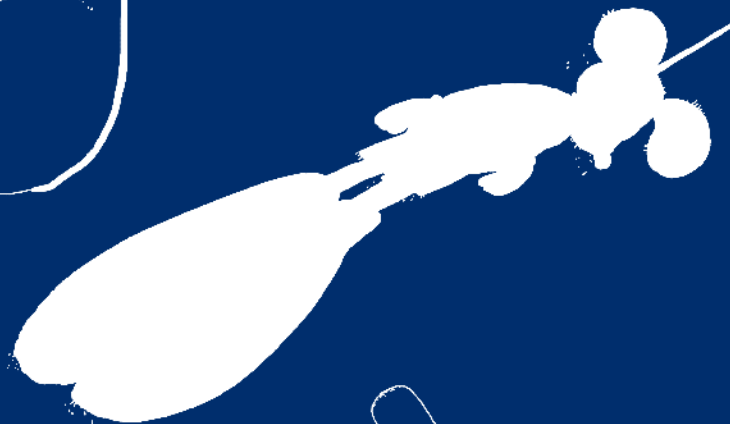

ZPRÁVY 2018

JARO

Kája: Kyanid draselný. Víš, podle mě by měl každý dospělý člověk vlastnit lahvičku s jedem. Oficiálně a legálně. Měla by mu být předána během slavnostního udílení, něco jako promoce. Róby, fraky, chlebičky, zfetovaný modelky. Ten jed by člověk nosil pořád u sebe. Jedině tak by věděl, že žije. Jedině neustálá blízkost smrti ti připomíná vlastní existenci. Všechno by vypadalo jinak, kdybys měl neustále v dlani moc nad svým životem a smrtí.

PŘEKLADATELSKÁ DÍLNA DILIA 2018

DILIA vypisuje stipendia pro mladé překladatele z **rumunštiny**

Workshop je určen začínajícím překladatelům z řad studentů filologických oborů, divadelních škol a dalších, kteří mají zájem o divadelní texty. Každý účastník přeloží jednu divadelní hru pod vedením zkušených překladatelů.

ÚČASTNÍCI OBDRŽÍ STIPENDIUM: 5 000 Kč

TERMÍN PODÁNÍ PŘIHLÁŠEK: elektronicky na níže uvedený email do 10. dubna 2018

Počet míst: 3

Výběr účastníků: do 5. května 2018

Zahájení dílny: začátek června 2018

Odevzdání překladů: do 20. srpna 2018

Prezentace výsledků dílny formou scénického čtení: listopad/prosinec 2018

Více informací na www.dilia.cz/dilna a kostak@dilia.cz

PROJEKT VZNIKÁ ZA PODPORY DOZORČÍ RADY DILIA.

OBSAH

Kontakty	2
DIVADELNÍ ODDĚLENÍ	3
Informujeme	3
Rozhovor	9
Premiéry	12
Nabízíme – České hry	16
Nabízíme – Přeložené zahraniční hry	24
Nabízíme – Nepřeložené zahraniční hry	34
HUDEBNÍ ODDĚLENÍ	38
Premiéry	38
Informujeme	39
LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ	41
Rozhovor	41
Vydané knihy	43
MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ	43
Informujeme	43
Rozhovor	44
Premiéry	46
Zastupujeme	47
REJSTŘÍK	48

**Divadelní, literární,
audiovizuální agentura, z. s.**

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

ŘEDITEL

prof. JUDr. Jiří Srstka

SEKRETARIÁT ŘEDITELE

Eva Kraupnerová

tel.: 283 893 603

fax: 283 893 599

Ústředna:

tel.: 283 891 587

Záznamník (24 hodin denně):

tel.: 283 893 603

Linka pro volání z mobilu:

tel.: 606 614 658

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Zdeněk Harvánek

tel. a fax: 266 199 876

referenti pro tuzemsko

tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí

tel.: 266 199 833

agentáž

Mgr. Marie Špalová

tel.: 266 199 861

Mgr. Helena Eliášová

tel.: 266 199 823

David Košťák

tel.: 266 199 837

půjčování a prodej textů

Mgr. Pavla Jakobsson

tel.: 266 199 829

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Mgr. Jan Barták

tel.: 266 199 862

referent pro tuzemsko

Jitka Tomešová

tel.: 266 199 817

referent pro zahraničí

Mgr. Jana Michalíková

tel.: 266 199 866

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Alena Jakoubková

tel.: 266 199 841

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

vedoucí oddělení

Zdeněk Harvánek

tel. a fax.: 266 199 876

referenti

Jan Rychta DiS.

Ondřej Šárek

tel.: 283 893 709

KOLEKTIVNÍ SPRÁVA AUTORSKÝCH PRÁV

ředitel kolektivní správy

Mgr. Jan Barták

tel.: 266 199 862

EKONOMICKÉ ODDĚLENÍ

hlavní ekonom

Anna Tichá

tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny

Šárka Procházková

tel.: 266 199 819

PRÁVNÍ ODDĚLENÍ

Tomáš Herold

tel.: 266 199 865

Mgr. Hana Felklová

tel.: 266 199 847

dědictví a úschova děl

Zuzana Hůlková

tel.: 266 199 834

Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí naleznete na www.dilia.cz.

E-mailové adresy zaměstnanců DILIA jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz

Na webové stránce www.dilia.cz naleznete kromě kontaktních údajů popisy činností jednotlivých oddělení, novinky, informace pro autory i uživatele, formuláře ke stažení, synopse her a mnoho dalších důležitých údajů.

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

Informujeme

PŘEKLADATELSKÁ DÍLNA DILIA 2018 – RUMUNŠTINA

Již po čtrnácté organizuje DILIA překladatelskou dílnu pro začínající překladatele dramatických textů. Tentokrát je dílna zaměřena na rumunštinu.

Překladatelská dílna DILIA je určena studentům divadelních a filologických oborů, kteří mají zájem o překlad dramatického textu. Účastníci dílny připraví pod tutorským dohledem zkušených překladatelů tři překlady současného dramatu. Agentura DILIA ve spolupráci s rumunskými dramaturgy z Teatrul Odeon připravila pro mladé překladatele balíček her, které představují to nejzajímavější, co současná rumunská dramatika nabízí.

Během dílny si začínající překladatelé mohou osvojit základní dovednosti překládání dramatického textu, který je oproti překladu jiných literárních žánrů velmi specifický. Zároveň mají možnost konzultovat svou práci se zkušenými překladateli. Dílna tak umožňuje a zároveň podporuje udržení české kontinuity překládání divadelních her. Výsledky dílny jsou formou scénických čtení prezentovány veřejnosti. Překladatel si tak může ověřit svůj překlad na scéně a odborná veřejnost se díky této prezentaci může seznámit s novými texty z nejrůznějších jazykových oblastí.

Termín podání přihlášek je **do 10. dubna 2018**. Součástí přihlášky bude profesní životopis, krátký motivační dopis a ukázka překladu dialogu (originál zkušebního textu naleznete na www.dilia.cz.)

Účastníci obdrží stipendium: 5 000 Kč

Termín podání přihlášek: elektronicky na níže uvedený email do 10. dubna 2018

Počet míst: 3

Výběr účastníků: do 5. května 2018

Zahájení dílny: začátek června 2018

Odevzdání překladů: do 20. srpna 2018

Prezentace výsledků dílny formou scénického čtení: listopad / prosinec 2018

Více informací na www.dilia.cz/dilna a kostak@dilia.cz

Projekt vzniká za podpory Dozorčí rady DILIA.

DK

NOMINUJTE NA CENU EVALDA SCHORMA 2017

Cena je určena pro studenty DAMU, JAMU, FFUK, FFMU, FFUP a PPF za původní hru, dramatisaci či překlad.

Uzávěrka nominací: 31. března 2018!

Projekty hodnotí komise na základě nominace a cenu spojenou s finanční odměnou uděluje DILIA autorovi (kolektivu).

Nominována mohou být tato díla:

– původní hra

4 DIVADELNÍ ODDĚLENÍ – Informujeme

- překlad hry (do češtiny dosud nepřeložené)
- dramaturgie

Dílo může nominovat jakákoli fyzická osoba, zejména však pedagogové a studenti výše uvedených škol a divadelní odborná veřejnost.

Nominace musí obsahovat zdůvodnění, kontakt na nominujícího a nominovaného a samotný text, který je nominován, a musí být doručena jednak v písemné formě na adresu DILIA, Krátkého 1, Praha 9, a také e-mailem na adresu spalova@dilia.cz, nejpozději do 31. března 2018.

Hlavní cíle:

Základním cílem je podpora a motivace mladých autorů a překladatelů v jejich autorské práci. Díky Ceně Evalda Schorma se jejich díla mohou dostat do širšího divadelního kontextu, než je samotná akademická půda. Cena Evalda Schorma se během své existence stala vedle Ceny Alfréda Radoka prestižním oceněním, uznávaným nejen v Čechách, ale i v zahraničí.

Texty oceněné Cenou Evalda Schorma se doposud dočkaly více než 37 divadelních (např. Národní divadlo moravskoslezské Ostrava, Švandovo divadlo, Studio Ypsilon, A studio Rubín, Městské divadlo Zlín, Experimentální prostor NoD, Divadlo Feste, Divadlo Antonína Dvořáka v Příbrami) a 5 rozhlasových inscenací.

MŠ

DIVADELNÍ GRANTY NA ROK 2018 UDĚLENY

Vyhlášení výsledků

Agentura DILIA pokračuje také tomto roce v podpoře mladých českých autorů a divadelníků. Letos jsme grantové řízení určené pro studenty vysokých uměleckých škol vypsalí již po třinácté (viz www.dilia.cz/granty).

Těší nás, že studenti projevují zájem o současnou dramaturgiu, často navíc sami píšou hry, které mají perspektivu uvádění i v dalších divadlech. Vedle oblíbených scénických čtení, z nichž některá jsou součástí větších cyklů a velmi ambiciózních projektů, se studenti nebojí současnou dramaturgiu uvádět také jako regulérní inscenace, což je velmi povzbudivá tendence. Řada studentů navíc připravuje projekty nad rámec studijních povinností a snaží se hledat prostory pro realizaci mimo školní půdu.

V letošním grantovém řízení bylo podpořeno celkem 7 projektů:

Darmoed – inscenace nového překladu Plautova textu – FFMU Brno (5.000,- Kč)

3jsou3 – inscenované čtení dramatických textů tří divadelních her – FPF Opava (10.000,- Kč)

Salón původní tvorby 2018 – 25. ročník festivalu scénického čtení původní autorské tvorby – JAMU Brno (15.000,- Kč)

Triptych – minifestival autorské tvorby – JAMU Brno (5.000,- Kč)

Léto s Monikou – inscenace divadelní adaptace I. Bergmanna – DAMU Praha (15.000,- Kč)

Zrození Venuše – autorská inscenace – DAMU Praha (8.000,- Kč)

Mistr a Markétka – divadelní adaptace Michaila Bulgakova – DAMU Praha (12.000,- Kč)

Grantová komise rozdělila celkem 70.000,- Kč.
GRATULUJEME!

PŘEKLADATELSKÁ DÍLNA DILIA 2017 – IZRAELSKÉ DIVADELNÍ SPECIALITY

Již potřinácté pořádala agentura DILIA překladatelskou dílnu. Workshop byl určen začínajícím překladatelům, ať už z řad studentů filologických oborů, či naopak studentů divadelních škol a dalších, kteří mají dostatečné jazykové vybavení a zájem o divadelní texty. Letošní ročník Překladatelské dílny DILIA byl zaměřen na současnou izraelskou dramaturgii. Tutorkami mladých překladatelek byly v tomto ročníku významné české hebraistky, Lenka Bukovská a Magdalena Křížová.

Na začátku června proběhlo úvodní setkání mladých stipendistek s jejich zkušenými tutorkami, které bylo zaměřené na praktickou přípravu budoucích překladatelů, tj. na základní informace ohledně specifík divadelního překladu a na problematiku autorského zákona. V polovině září došlo k dalšímu setkání všech účastníků, kde se probíraly jejich zkušenosti s překladem. Stipendistky měly šanci vzájemně si překlady ohodnotit a vyslechnout názory nejen svých tutek, ale i svých kolegů.

V pondělí 4. prosince proběhla ve Studiu Švandova divadla na Smíchově slavnostní prezentace výsledků Překladatelské dílny DILIA 2017 pod názvem Izraelské divadelní speciality. V režii Sary Čermákové (JAMU), Alexandry Bolfové (JAMU) a Norberta Závodského (DAMU) byly ve formě scénických skic představeny tyto nově přeložené texty:

NEHODA

Hillel Mittelpunkt

překlad: Alžběta Glancová, tutorka: Lenka Bukovská
režie: Sára Čermáková

Tři nerozluční přátelé Adam, Lior a jeho žena Tami se podnapili nad ránem vračejí ze silvestrovského večírku. Na opuštěné silnici srazí člověka a rozhodnou se z místa činu ujet. Na silnici zůstává ležet mrtvý muž, ale jejich přátelství stejně nezůstane. Kdo nehodu zavinil? Nebylo by lepší jít přeci jen na policii? Nehoda nabourá životy všech zúčastněných a odkryje utajovaný vztahový mnohoúhelník, ve kterém přátelé dosud žili.

SKLENĚNÁ STĚNA

Oren Jaakobi

překlad: Markéta Šebestová, tutorka: Magdalena Křížová
režie: Norbert Závodský

Posledním přáním Chaima Kenaana bylo být po smrti zpopelněn a přisypán k hromadě zpopelněných ostatků v jednom berlínském koncentračním táboře. Jeho dcera je odhodlána poslední vůli svého otce vyplnit. Převezme urnu z Izraele do Berlína a začne se snažit o nemožné. V Berlíně žije její dcera – úspěšná tanečnice, se kterou ale už léta nemluví. A v Izraeli zůstává její bohémský syn, který si nepřaje nic jiného, než z Izraele odjet. Podaří se rodinu – mrtvé i živé – znovu spojit, nebo nakonec převáží staré křivdy a německá byrokracie?

AMSTERDAM BLOG

Reuven Kalinsky

překlad: Sára Foitová,
tutorka: Magdalena Křížová
režie: Alexandra Bolfová

Mladá Shelly žije ve vlastním světě. Denně se fotografuje, kouří a nejí. Na online chatu Chatroulette se setká s dekadentní blogerkou Alex a obsesivně se do ní zamiluje. Shelly vezme matce peníze, opustí Jeruzalém a vypraví se Alex hledat do Amsterdamu. Místo Alex ji ale na nádraží vyzvedne návštěvnice z jiné doby: Anne Franková prchající před nacisty. V Amsterdamu se tak odehraje temný tanec tří žen, ve kterém není jisté nic, ani čas, prostor, city... ani touha po životě anebo po smrti...

Prezentace se kromě tutorek a překladatelek zúčastnil také jeden z autorů, jehož hra byla v rámci dílny přeložena, izraelský dramatik a režisér Reuven Kalinsky. Postmoderní text *Amsterdam Blog* napsal Kalinsky v roce 2008. V roce 2014 ji s úspěchem uvedl na Divadelním festivalu v Akku, od roku 2015 se pak hraje ve slavném telavivském fringe divadle Tmuna.

Projekt vznikl za podpory Dozorčí rady DILIA.

Foto © Antoan Pepelanov

8@8 POKRAČUJE TAKÉ V ROCE 2018

Cyklus scénických skic 8@8, jehož cílem je představit české (nejen) odborné veřejnosti nejnovější hry z oblasti české a zahraniční dramatiky, pokračuje také v roce 2018.

První díl letošního cyklu proběhl 24. února 2018 v prostorách VILY Štvanice v režii mladého režiséra Tomáše Loužného. Hru *Kapitán Skvělouš* britského dramatika Alistaira McDowella, jehož mohou znát čeští diváci z inscenace *Pomona* v pražském DISKu, přeložil student DAMU Jakub Štorm. Druhá hra, která se v rámci cyklu představí v březnu, je také britské provenience. *Řeka* v překladu Davida Košťáka je dílem úspěšného autora Jeze Butterwortha a v její broadwayské inscenaci ztvárnil hlavní roli Hugh Jackman.

MŠ

AUDIENZE ČESKÝCH HER – VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ DRAMATICKÉ SOUTĚŽE NDB

HE

Podpora rozvoje soudobé domácí dramatiky je jednou z priorit současného vedení činohry Národního divadla Brno. Proto byla 5. října 2016, v den nedožitých osmdesátin Václava Havla, vynikajícího českého dramatika a prezidenta, kterého nám záviděl svět, pod záštitou paní Dagmar Havlové vyhlášena soutěž o původní české drama, Audience českých her, která se stala symbolickou vstupní branou činohry NdB do roku české státnosti 2018.

Do soutěže byly od 5. října 2016 do 5. října 2017 přijímány původní dramatické texty v češtině, které se dosud neobjevily v jiné soutěži, nebyly publikovány ani scénicky realizovány. Do soutěže bylo přijato celkem 68 textů, které posuzovala dramaturgická rada ve složení Martin Františák, umělecký šéf a režisér, Lucie Němečková a Pavel Jurda, dramaturgové.

Po pečlivém zvážení všech textů a možností jejich realizace v Mahenově činohře v režii Martina Františáka v sezoně 2018/19 neudělila nakonec porota žádnému z textů prvenství. Členové poroty se shodli v názoru, že ačkoliv se šlo o několik velmi kvalitních a tematicky i formálně zajímavých her, žádná z nich neodpovídala inscenačním nárokům velkého jeviště či nenesla dostatečně silné téma.

Proto se dramaturgická rada rozhodla představit neinspirativnější texty formou scénického čtení v rámci projektu České snění v březnu a dubnu 2018 v Divadle Reduta. Mezi vybranými texty jsou: Dominik Melichar: *Šepoty*, Marek Horoščák: *Krajina bez chapadla*, Jan Žďárský: *Klešice*, Roman Sikora: *Mejdland*, Ondřej Novotný: *Slepá mapa zlatého věku*, Helena Eliášová: *Amébní život*, Edgar Dutka: *Halloween v buši zřím*, Barbora Hancílová: *Za dveřmi*, Pavel Trtílek: *Dívka z ostrova býků*.

Gratulujeme!

VÝZNAMNÉ JUBILEUM PAVLA KOHOUTA

20. července 2018 oslaví Pavel Kohout 90. narozeniny. Pro jednoho z nejvýraznějších českých dramatiků by pochopitelně bylo nejkrásnějším dárkem, pokud by mohl oslavit své narozeniny v hledišti divadla, které v tomto jubilejním roce uvede jeho hru. Neváhejte tedy s výběrem. Všechny hry Pavla Kohouta jsou Vám k dispozici v DILIA, dramaturgům doporučujeme především ty, které v Čechách dosud nebyly inscenovány, např.

Marie zápasí s anděly (1981)
Malý August (1982)
Vzpomínka na Biskaj (1985)
Safari (1985)
Ecce Constantia! (1988)
Malá krevní msta (1989)
Bitva duchů (1995)
Ruleta (Andrejev, 1975)*
Amerika (Kafka – s Ivanem Klímou, 1978)*
Hráč a jeho štěstí (Dostojevskij, 1983)*
Velká hra na javora (Eliade, 1984)*
1984 – noční můra (Orwell)*
My Nibelungové (Hebbel, 1991)*
R.U.R. a. s. (Čapek, 2008)*
Katyně/Lízinka (Kohout, 2017)*

*Adaptace předloh.

MŠ

SLAVNÝ FRANCOUZSKÝ HEREC, REŽISÉR A DRAMATIK ALEXIS MICHALIK NATÁČÍ V ČR SVŮJ OPUS EDMOND

Francouzští filmaři natáčeli na začátku roku v secesní budově Velkého divadla J. K. Tyla v Plzni historický film podle stejnojmenné divadelní hry *Edmond* o životě dramatika Edmonda Rostanda a vzniku jeho slavného *Cyrana de Bergerac*. Autorem úspěšného dramatického opusu je Alexis Michalik, který hru inscenoval na jevišti pařížského divadla Théâtre du

8 DIVADELNÍ ODDĚLENÍ – Informujeme

Palais-Royal a ujal se také režie filmu. Ve Francii se hra *Edmond* setkala s mimořádným úspěchem a získala několik prestižních ocenění. V roce 2017 získal Michalíkův *Edmond* pět prestižních cen Molières, a to v kategoriích: Nejlepší inscenace v soukromém divadle, Nejlepší žijící francofonní autor roku (Alexis Michalik), Nejlepší režie (Alexis Michalik), Nejlepší herec ve vedlejší roli (Pierre Forest) a Objev roku pro mladého herce (Guillaume Sentou).

Kromě Velkého divadla bude francouzský tým natáčet také v Praze, Karlových Varech a na řadě dalších míst v České republice. Snímek vzniká v koprodukcii Francie a Belgie a do kin půjde zřejmě začátkem příštího roku.

Český překlad hry *Edmond* je elektronicky k dispozici v DILIA. Text vám rádi zašleme k přečtení. V případě zájmu pište na eliasova@dila.cz. Práva na uvedení hry na území ČR jsou volná.

Více o hře:

EDMOND (2016)

Alexis Michalik

Překlad: Irena Novotná

Žánr: komedie

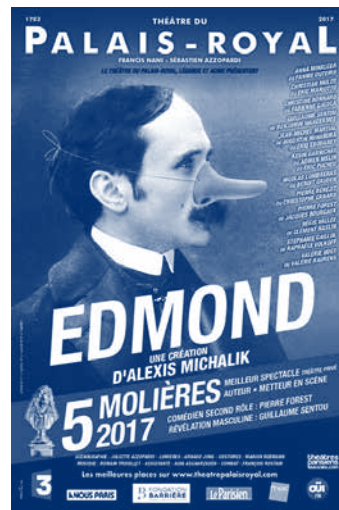
Obsazení: variabilní (12 postav)

HONORÉ: Ocitáme se v prosincové Paříži roku 1895. Před pěti lety se vznesl na krátko do vzduchu létající stroj „Éole“ Clémenta Adera. Před měsícem se prohnal oknem prvního patra železniční stanice Montparnasse vlak! Uháněl takovým tempem, že se zastavil až na ulici. Kapitán Alfred Dreyfus byl právě obviněn ze špionáže, zatímco prezident republiky Félix Faure zavelel k útoku a obsazení Madagaskaru. Za tři roky postaví Louis Renault svůj první automobil. A dnes večer vystoupí v divadle Renaissance velkolepá, znamenitá, dokonalá Sarah Bernhardtová! Poprvé ve veršované hře Vzdálená princezna mladého neznámého básníka.

Tehdy se odehrává hra *Edmond*, její hrdina – Edmond Rostand – má necelých třicet let, dvě děti a za sebou pár nepřilís povedených pokusů o vstup do světa umění. V té chvíli přichází Constant Coquelin, divadelní hvězda první velikosti, a vybízí mladého autora, aby napsal nový text. *Edmond*, podporován manželkou Rosemondou, přijímá. Blíží se však premiéra a inspirace je v nedohlednu. Jasně je pouze to, že bude psát o Cyranovi z Bergeracu. Naštěstí mu osud sesílá múzu v podobě hezké garderobiérky, život se prolne s tvorbou. Potom už jde vše ráz na ráz, obrazy se spojují v poutavý příběh a veršovaný *Cyrano z Bergeracu* je na světě! Premiéra se zapíše do dějin a znamená ohromující úspěch!

Alexis Michalik je brilantní vypravěč s darem vtáhnout diváka do viru o překot běžících událostí. Nabízí fantazii, vtip, inteligenci. Komedie *Edmond*, tato pocta umělecké tvorbě, je toho důkazem.

HE

Rozhovor

TOMÁŠ DIANIŠKA DĚLÁME POPÍK, VE KTERÝM JE SCHOVANEJ ARTÍK

Divadlo pod Palmovkou, ve kterém teď působíš, mělo pod novým vedením ztížené startovní podmínky díky povodni. I přes všechny nesnáze ale slaví samé úspěchy, a to nejen s inscenacemi, ale také např. s festivalem Palm Off Fest. Jak tyto úspěchy vnímáš jakožto herec, ale i autor tohoto divadla? Jakou úlohu podle tebe Divadlo pod Palmovkou v současné době zaujímá na pražské divadelní scéně?

Výchozí postavení „lůzra“ je vždycky výhoda, protože můžeš jediné přežít. A taky si myslím, že Tereza Dočkalová nosí štěstí.

Pandán ke klasičtějšímu repertoáru na hlavní scéně zaujímá komorní scéna Studia Palm Off, jehož dramaturgii spoluformuješ. Co je vaším cílem?

Děláme popík, ve kterém je schovanej artík. Naším cílem je přitáhnout do Libně zajímavě potetovaný lidi, abychom si z nich pak udělali kámoše. Teď si třeba uždíme na devadesátkách, protože přestat se stydět za to, žeš v mládí poslouchal Terezu Pergnerovou, je nová černá.

Dlouhá léta jsi působil v Liberci, kde ses také, pokud se nepletu, začal věnovat psaní pro divadlo. V některém z rozhovorů jsi zmínil, že jsi začal psát proto, abys k divadlu přitáhl mladé publikum. Jak se tenhle záměr proměnil po příchodu na pražskou Palmovku? A kdo se vlastně skrývá pod uměleckým sdružením Divadlo F. X. Kalby?

FXX je takové volné sdružení kamarádů. Většinou to znamená, že já napíšu nějaký text a pak to kolektivně dokopeme k premiéře. Kvůli jiným závazkům většinou zkoušíme po nocích s vínem. Nic se nezměnilo.

Byl jsi zvolen Talentem roku 2016 v Cenách divadelní kritiky. Myslíš, že je to ocenění víc za tvou hereckou nebo autorskou tvorbu? Cítíš se víc jako autor nebo herec? A myslíš, že tvá profese herce ti při psaní divadelních her v něčem pomáhá?

Myslím, že kdybych nebyl dvoumetrově vychrtleý zrzek s hlubokým hlasem, tak by si mého herectví nikdo nikdy nevšiml, takže asi určitě jsem talent roku pro to, co píšu. Ale cejtím se jako herec. Jak má každý divadlo hezouna souboru, komika souboru, herečku na princezny, tak já jsem v Libni zapsanej jako souborovej spratek. Zatím to vychází, mám totiž přirozený kouzlo, který mi pomáhá přestat každou nepříjemnou situaci spojenou s tím, že třeba neumím text.

V inscenacích svých textů často figuruješ také jakožto herec či režisér. Zároveň se ale poslední dobou stále častěji stává, že jsi osloven pouze jako autor her, ať už pro divadlo či rozhlas, který se na výsledné inscenaci nepodílí. Je to rozdílný přístup k práci? Jsi raději, když u vzniku inscenace můžeš být? Vyvíjí se tvé texty ještě během zkoušení?

Když odevzdávám hru, kde nehraju, musí být hotová, ukončená. Je to veliká zodpovědnost, že jsem na to sám a neupravujeme text během zkoušení. Pak je ale velice příjemný a pohodlný se jen přijet podívat na premiéru. Funguje to jako remix mého deníčku. Najednou slyším z jeviště texty, které jsem psal před pár měsíci, ale posunuté do jiných kontextů. I když ve hře neúčinkuju, jsem rád u zkoušení třeba jako nějaký pseudo dramaturg. Když píšu hru pro sebe, často se děje, že text dokončím na poslední chvíli a hned ho začneme zkoušet. Takhle se mi to stalo s *Pustte Donnu k maturitě*, kdy jsem hru dopsal v pět ráno a první čtená zkouška startovala v jedenáct. Ani jsem si nestihl užít pocit ukončený práce.

Jak si vybíráš témata pro své hry? Co bývá nejčastěji prvním impulsem k napsání textu?

Rád dělám hry podle skutečný události. Inspiruje mě článek v novinách, historka, knížka, film, reportáž. Nejlepší je, když mě ta story dojme, zasáhne. Když si pak z toho na jevišti uděláme cynickou prdel, působí to nemístně a drže a to mě baví.

Pomáhá ti při psaní, když píšeš pro konkrétního režiséra a herce? Napsal jsi vlastně nějakou hru jen „do šuplíku“?

Nemám takový přetlak, abych psal do šuplíku. Naopak, ke psaní se musím nutit. Skoro denně zkouším a hraju, musím chodit do hospody, za hol-kama, za rodinou a koukat se na Simpsony. Najít 4 soustředěný hodiny denně u kompu je nemožný. Když už ale začnu, nemyslím skoro na nic jinýho. To se pak vztekaj režiséři, že se musím připravovat i na ty hry a zkoušení, který nejsou moje. A ano, je super, když dopředu vím, kdo mojí hru bude režirovat. Můžu mu vyjít vstříc, psát tak aby ho to bavilo. Během psaní se po kavárnách můžeme navzájem inspirovat.

Asi nejvíc jsi na sebe upozornil hrou *Mlčení bobříků*, která byla mimo jiné nominována také na Nejlepší českou hrou roku 2016. Proč se podle tebe nejvíc proslavila právě tahle hra?

Podle mě proto, že ten samotnej příběh československý koruny je moc dojemnej. A taky proto, že se tam nakládá komančům, to má přeče každej rád. Zároveň to režiroval Jan Frič, který tomu dodal přesnost a tvrdost, o který jsem já, když jsem to psal, ani netušil.

Hra *Mlčení bobříků* zároveň vyvolala velké pozdvižení. Proti jejímu vyznění se ohradily skautské organizace ale také historici, kterým se nelíbilo vykreslení výtvarnice Marie Uchytlové. Nepředpokládám, že vaším cílem bylo zesměšnit skautské ideály ani sochařku Uchytlovou, přesto se vyznění inscenace dotklo řady lidí. Máš pocit, že jste společně s režisérem někde pochybili? Jak vnímáš celou kauzu?

Celou tu kauzu vnímám jako nešťastnou chybu v komunikaci. Chtěli jsme spíš nasrat mladý komouše, než Asociaci politických vězňů. Celý mě to moc mrzelo. Napsal jsem Bedřišce Synkové dopis, kde jsem se snažil uvést všechno na pravou míru, ale vrátil se neotevřenej. Nemám pocit, že jsme někde pochybili. Nechtěli jsme pietu, vím, že to je pak vždycky citlivý pro všechny zainteresovaný osoby. To, že je to dělaný klíčem hororovejch filmů, je metafora. Že padesátý léta byly noční můra, z který se jednoduše nešlo probudit. Většina diváků, i těch starších, to chápe.

Jaké jsou tvé nejbližší divadelní cíle? A máš nějaké vysněné herecké role nebo naopak herce či režiséry, v jejichž podání bys rád viděl své texty?

Připravujeme na Ofce představení *Pustte Donnu k maturitě*, kde se vracíme k zvrhlým devadesátkám a to nejen v Beverly Hills, ale i u nás. Závěrem sezony budeme ještě dělat *Poslední důvod proč se nezabít*. To bude představení poskládaný z blogů takovejch zkrachovalejch třicátníků. Mám pocit, že ty divadelní sny se mi docela plní. Vždycky mě překvapí, že si ty moje hovadiny někdo přečte a pobaví ho to. To, že se to někdo naučí zpaměti a inscenuje, to je úplný zázrak. Ale rád si představuju, že by James Cameron točil moji verzi *Vetřelců 5*.

Jsi novopečeným tatínkem. Jak se ti daří v téhle tvůj nejnovější roli a nechystáš svou nově nabytou zkušenost vtělit do nové hry?

Podle mý Báry se mi moc nedaří. Většinu času trávím v divadle. Zatím si ještě netroufám popsat jev fotovrství. Leda že by se to jmenovalo: Jak zanedbávat své povinnosti a necítit se provinile.

Rozhovor vedla Marie Špalová.

Synopse her Tomáše Dianišky naleznete v tomto vydání Zpráv DILIA.

TOMÁŠ DIANIŠKA

Narodil se roku 1984 v Banské Bystrici. V roce 2008 absolvoval herectví na činoherní katedře DAMU. Po ukončení studií nastoupil do angažmá v Divadle F. X. Šaldy v Liberci, kde ztvárnil více než 30 postav.

Je spoluzakladatelem a dvorním dramatikem undergroundového a punkového Divadla F. X. Kalby, se kterým se zaměřuje na témata blízká „generaci YouTube“. Ač původem Slovák, píše obvykle česky. První jeho uvedenou hrou bylo *Googling and Fucking* – hráli ji původně na večírku, který se jmenoval DrinkART.

Jeho hry jsou povětšinou inscenovány ve společné režii, popřípadě spřízněnými tvůrci (Anna Petrželková, Adéla Stodolová, Braňo Holíček, Jan Frič). Jako autor i herec spolupracuje s pražskými alternativními scénami MeetFactory, Letí, A Studio Rubín, Masopust, Chemické divadlo aj.

Od září 2014 je členem Divadla pod Palmovkou, kde působí jako herec, ale formuje také tvář studiové scény, tzv. Studia Palm Off. Uvádí se zde jeho hry *Mickey Mouse je mrtvý*, *Přísně tajné: hrubá nemravnost*, *Mlčení bobříků* a *Pustte Donnu k maturitě!*. Adaptoval zde též populární knížky *Jak sbalit ženu a 1000 věcí, co mě serou*. Jako autor spolupracuje s Českým rozhlasem. Účinkuje také jako party DJ. Je coby Talent roku 2017 nositelem Ceny divadelních kritiků.

Premiéry a užití děl

☆ první provedení
🏠 česká premiéra

3. 10. 2017 🏠
Městská divadla pražská Praha
(Rokoko)

Duncan Macmillan
LIDÉ, MÍSTÁ, VĚCI
Překlad: **Kateřina Holá**
Scénické čtení.

7. 10. 2017 ☆
Městské divadlo Kladno
Vlasta Žehrová
EXPOP 67

7. 10. 2017 ☆
Vosto5 Praha (Kasárna Karlín)
Jiří Havelka
SPOLEČENSTVÍ VLASTNÍKŮ

8. 10. 2017 ☆
MeetFactory Praha
Sara Baume – Matěj Samec
JASNO LEPO PODSTÍN
ZHYNA
překlad předlohy: Alice
Hyrmanová McElveen

14. 10. 2017 ☆
Naivní divadlo Liberec
Božena Němcová –
Markéta Sýkorová
BAJAJA

15. 10. 2017 ☆
Divadlo Minor Praha
Jaroslav Foglar – Tomáš
Jarkovský – Jakub Vašíček
ZÁHADA HLAVOLAMU

20. 10. 2017 ☆
Divadlo F. X. Šaldy Liberec;
Činohra
Jules Verne – Filip Nuckolls –
Tomáš Syrovátka
TAJUPLNÝ OSTROV
scénická hudba: **Daniel Fikejz**

21. 10. 2017 🏠
Divadlo RB Praha
Bruno Duart
PARFÉM V PODEZŘENÍ
překlad: **Jaromír Janeček**

28. 10. 2017 ☆
Divadlo J. K. Tyla Plzeň; Činohra
(Nové divadlo)
Karel Rudolf Krpata – **Karel**
Steklý – Klára Š. Špičková
POČESTNÉ PANÍ PLZEŇSKÉ
ANEŽ MISTR OSTRÉHO
MEČE

3. 11. 2017 ☆
 Jihočeské divadlo České
 Budějovice; Činohra
 Arthur Conan Doyle –
 Olga Šubrtová
NEBEZPEČNÝ EXPERIMENT
 překlad předlohy: **Stanislav
 Pavlíček**

4. 11. 2017 🏠
 Divadlo v Rytířské Praha
Eric Assous
MŮJ NEJLEPŠÍ KAMARÁD
 překlad: **Alexander Jerie**

18. 11. 2017 ☆
 Divadlo na Vinohradech Praha
 (Studiová scéna)
Václav Štech – Tereza Verecká
VINOHRADSKÝ PŘÍPAD

23. 11. 2017 ☆
 Divadlo v Řeznické Praha
Bill C. Davis
ÚTĚKY
 Překlad: **Alexander Jerie**

24. 11. 2017 ☆
 Národní divadlo Brno;
 Činohra (Mahenovo divadlo)
 Homér – **Martin Františák**
ODYSSEA
 s použitím překladu:
 Rudolf Mertlík

24. 11. 2017 ☆
 Divadlo loutek Ostrava
Josef Kainar – **Václav Klemens**
STŘÍHALI DOHOLA
JOSEFA KAINARA

27. 11. 2017 ☆
 Divadlo Aqualung Praha
 (Žižkovské divadlo Jára
 Cimrmana)
Boris Vian – Petr Vodička
ZABTE OŠKLIVÉ
 Překlad předlohy:
Vladimír Landa

28. 11. 2017 ☆
 Jihočeské divadlo České
 Budějovice; Loutkohra
 (Malé divadlo)
David Košťák
LAJKA VZHŮRU LETÍ

1. 12. 2017 🏠
 Východočeské divadlo
 Pardubice
 (Malá scéna ve dvoře)
Paul Barz
MOHLA TO BÝT
HVĚZDNÁ CHVÍLE
 překlad: Josef Balvín

14 DIVADELNÍ ODDĚLENÍ – Premiéry

4. 12. 2017

Švandovo divadlo na Smíchově
Praha (Studio)

Scénická čtení DILIA – Izraelské
divadelní speciality

Hilel Mittelpunkt

NEHODA

překlad: **Sára Foitová**

4. 12. 2017

Švandovo divadlo na Smíchově
Praha (Studio)

Scénická čtení DILIA – Izraelské
divadelní speciality

Oren Jaakobi

SKLENĚNÁ STĚNA

překlad: **Alžběta Glancová**

4. 12. 2017

Švandovo divadlo na Smíchově
Praha (Studio)

Scénická čtení DILIA – Izraelské
divadelní speciality

Reuven Kalinsky

AMSTERDAM BLOG

překlad: **Markéta Šebestová**

9. 12. 2017

Divadlo J. K. Tyla Plzeň; Činohra
(Malá scéna Nového divadla)

Timothée de Fombelle – Lucie
Ferenzová

TOBIÁŠ LOLNESS

s použitím překladu:

Drahoslava Janderová

15. 12. 2017

Národní divadlo Brno;
Činohra (Reduta)

Alžběta Babrajová – Martin
Sládeček – Petr Klár „Klarin“ –

Reně Levínský – Jiří Jelínek –
Pavel Jurda – **Ivan Diviš**

**HOŘÍ V SADĚ RODNÉM
KVĚT**

15. 12. 2017

Divadlo Na zábradlí Praha

Kaspar Colling Nielsen – Adam
Svozil – Kristýna Kosová

**DÁNSKÁ OBČANSKÁ
VÁLKA 2018–2024**

s použitím překladu: **Lada
Halounová**

16. 12. 2017

Východočeské divadlo
Pardubice

Karel Václav Rais –

Bedřich Vrbský

KALIBŮV ZLOČIN

úprava: Břetislav Rychlík

19. 12. 2017

Dejvické divadlo Praha

Donald Doubt

VRAŽDA KRÁLE GONZAGA

VÝHODNÉ PROVOZOVÁNÍ HER – ZAPLACENÉ ZÁLOHY

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacená záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravu). Seznam je řazen chronologicky, novinky jsou vyznačeny tučně. Pro amatéry všechny francouzské hry za zálohu 400,- EUR netto na 8% z brutto tržeb, garantované minimum 90 EUR netto za představení, a španělské hry za zúčtovatelnou zálohu 300–400,- EUR netto na 8% z brutto tržby.

Synopse zde uvedených her naleznete na internetové stránce www.dilla.cz/synopse.

JMÉNO AUTORA – NÁZEV HRY	% Z HRUBÝCH TRŽEB (ZAPLACENO DO)
Woody Allen – Zahraj to znovu, Same	7,7% netto z btto (30. 6. 2019, profesionální divadla)
Robert Askins – Přísámbůh	7% netto z btto (30. 9. 2018, profesionální divadla)
Ray a Michael Cooney – Tři bratři v nesnázích	6% netto z btto (31. 12. 2018)
Michael Cooney – Habaďůra, Nájemníci pana Swana	6% z btto (31. 12. 2018)
Joe DiPietro -Famílie	7,7% netto z btto (30. 9. 2018, profesionální divadla)
Christopher Hampton – Nebezpečné vztahy	8% netto z btto tržeb (1. 4. 2020, profesionální divadla)
Joseph Kesselring – Jezinky a bezinky	8% netto z btto tržeb (1. 6. 2018, profesionální divadla)
Neil Labute – Tlustý prase	7,7% netto z btto (8. 4. 2019, profesionální divadla)
Martin McDonagh – Osířelý západ	6,5% netto z btto tržeb (31. 12. 2018, profesionální divadla)
Shaw, Bernard – všechny hry	9% z btto tržeb (do 1. 10. 2018)
Bernard Slade – Vzpomínky zůstanou	7% netto z btto (31. 12. 2019, profesionální divadla)
David Tristram – Opačné pohlaví	6% netto z btto (30. 6. 2018)
Keyes Daniel – Růže pro Algernon	7% netto z btto (31. 3. 2019, profesionální divadla)
Miller Arthur – Čarodějky ze Salemu	7% netto z btto (31. 12. 2020)
Goggin Dan – Jeptišky	10% netto z btto (17. 8. 2018)

16 DIVADELNÍ ODDĚLENÍ – České hry

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

TRHÁK – hry, které doporučujeme zvláštní pozorností, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

KOMEDIE – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

HRY SE ZPĚVY, MUZIKÁLY – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

HRY DOSTUPNÉ V ELEKTRONICKÉ PODOBĚ – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

KOMORNÍ HRY – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

HRY VHODNÉ PRO AMATÉRY – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

HRY VHODNÉ PRO DĚTI A MLÁDEŽ, POHÁDKY – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

LOUTKOVÉ HRY – hry čistě loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

NABÍZÍME

České hry

TOMÁŠ DIANIŠKA NOVĚ V DILIA

ATOMOVÁ KOČIČKA

Tomáš Dianiška

Žánr: komedie

Obsazení: 5 mužů, 4 ženy

Karla: Pane Havle, neuděláte si s náma selfie?

Havel: Velice rád, i když po pravdě potřebuji instrukce, protože žel netuším, co máte na mysli, že.

Karla: Vyfotíte se s náma? My vás známe. (vytáhne iPhone)

Havel: Hmm, no, to mě těší. Jejda, co to máte za fotoaparát? To je pozoruhodné.

Karla: Úsměv. Řekněte Chartááá.

Havel: To se mi líbí to věčko. Pozoruhodné, že. To budu používat.

Bláznivá sci-fi komedie z vysokoškolských kolejí.

V pokoji číslo 512 se dnes v noci dějí podivné věci. Prostitutka Lujza prožije svou noční mýru, když jen o vlas unikne smrti. Mixér se točí, i když není připojen k elektrině. Studenti jsou v nebezpečí, jde po nich šilenc, který sbírá lidské malíčky. Navíc se zdá, že za všechno je zodpovědný starý kocour. Jak z toho ven? Jediným řešením se zdá být automatická pračka, jejíž buben rotuje rychlostí světla.

Studenti mechatroniky si na kolejkách vytvoří stroj času. Dostanou se do listopadu 1989, zažívají časové paradoxy a omylem spustí Sametovou revoluci.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

LSDown

Tomáš Dianiška

Obsazení: 4 muži, 2 ženy

Mick: Auuu, bolí mě hlava. Moje šedá kůra mozková nestihá nápor všech těch neuronů. Elektřinou z vlasů bych dokázal zásobovat celý New York City. Umírám.

Andy: Jak ti můžu pomoci, Micku?

Mick: Zkontroluj mi tep, ale opatrně, můžu mít něco s páteří... Tluče?

Andy: Jo, dobrý.

Mick: A nemám náhodou zapadlej jazyk? Abych se neudusil. To je důležitý.

Andy: Ukaž, podívám se... Moment. Co je vlastně důležitý?

Mick: Ano, co je důležitý?

Thriller o muži, který zahlédl příliš mnoho. Trip do naší hlavy, kde jsou v lidském mozku ukryty galaxie informací a ta největší tajemství. Hra volně inspirovaná osudy Timothy Learyho, amerického vědce, který proslul jako experimentátor s psychedelickými látkami. Pro své stoupence byl idolem („papežem narkomanů“), pro politiky se stal naopak „nejnebezpečnějším mužem světa“. Věda, filosofie, náboženství, drogy... Žene nás touha dotknout se věcí, které nás přesahují. Ta největší tajemství se však skrývají v nás samých. Lidský mozek je nejsložitější systém v nám známém vesmíru.

Inscenace hry v režii Braňo Holička v Malém divadle F. X. Šaldy v Liberci byla nominována na Cenu Marka Ravenhilla (Cenu za nejlepší českou divadelní inscenaci nového dramatického textu).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

MICKEY MOUSE JE MRTVÝ

Tomáš Dianiška a kol.

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Divadelní trip o zlých snech.

Anna utekla z domova. Filip miluje fyziku a perník. Nikola je divná. A sny jsou bez hranic – něco jako EU. Kdo se chce stát na piko vteřinu středem vesmíru? Kdo se bojí myši? Zapomeňte na pohádky, Mickey Mouse je totiž mrtvý. Surrealistická noční můra napsaná v horečce a místo spánku. Wau! I feel good tu ru tu ru tu ru tu. So good, so good...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

MLČENÍ BOBŘÍKŮ

Tomáš Dianiška

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

OTEC: Zbláznila ses? Jestli na to přijdou... To je provokace, sabotáž. Bedřiška může dostat 10 let za blběj skauting. Chápeš?

MARIE: Ne, to se pochopit nedá.

OTEC: Za tohle by tě popravili!

MARIE: Mě to přijde dobrý. Dívka, která nespravedlivě sedí,

zároveň buduje nový svět.

OTEC: Musíš to spálit.

MARIE: Bude to takový malý pomníček v kapse všeho pracujícího lidu.

„Totalitní horor o nástrahách skautingu.“

Hra podle skutečné události o neuvěřitelném žertu skrytém v naší historii. Příběh z dávných časů, kdy na Letné stály sochy Bohů a prostý lid se krčil pod jejich krutovládou. Jen několik lidí se jim dokázalo vzepřít a bojovat proti nim. U devatenáctileté Bedřišky se zničehonic objeví příznaky podivné nemoci. Dokáže rozdělat oheň bez pomoci Pepa a zná všechny sloky z Vlajka vzhůru letí. Doktoři, psychologové a psychiatři jsou bezradní. Jediným možným řešením, jak dívku zachránit, se zdá být starobylá praktika vymítání. Již není pochyb, že nešťastná dívka je posedlá skautingem...

Pointa motivu nejznámější československé mince, koruny z roku 1957, se dostala do širšího povědomí teprve nedávno. Tehdy totiž vyšlo najevo, že vítězný návrh výtvarnice Marie Uchytlové inspirovala postava perzekuované skautské vedoucí Bedřišky Synkové. Takže zatímco si mladá žena odpykávala čtvrtý rok desetiletého vězení za ilegální vedení skautského oddílu, režim pyšně distribuoval nové mince s její podobou. Výtvarnice se tak po svém vypořádala s režimem v době stále ještě „dostatečně“ tuhé totality.

Hra byla nominována na ocenění Nejlepší poprvé uvedená česká hra roku 2016 v Cenách divadelní kritiky.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

MOJE MALÁ ÚCHYLKA

Tomáš Dianiška

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Křenková: Alfréde, jste špatný, špatný komorník.

Alfréd: Poprosím ještě sprostě slovíčko.

Křenková: Jste špatný, špatný komorník, ty čůráku?

Detektivní parodie ve stylu detektivních parodií, které máme tak rádi. Čtyři lidé jsou pozváni do luxusní rezidence a samozřejmě se stane vražda. A pak ještě jedna. Všichni jsou podezřelí a všichni mají motiv. To je nepříjemná kombinace. Doktor má rád velká ňadra, kouzelník řízнул svou asistentku, Alfréd je hodně sprostý a Hanka má takovou tu poruchu, o které radši nebudeme mluvit...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

PŘÍSNĚ TAJNÉ: HRUBÁ NEMRAVNOST

Tomáš Dianiška

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Alan: Mám teorii, že při orgasmech dosažených s výpomocí skutečné osoby, by gama mohla klesnout pod úroveň vzniklou masturbací.

Jinými slovy, stupeň postejakulační nadrživosti není vždy roven nule.

Domnívám se, že výstřík mého semene způsobený jinou osobou dokáže prodloužit třídní periody mezi gama a gamaxx.

Thomas: Prostě, čím víc prcáš, tím míň honíš.

Rozverná jevištní féerie pro tři herce volně vychází z pozoruhodného a dojemného života geniálního britského matematika, logika a kryptoanalytika Alana Mathisona Turinga (23. června 1912–7. června 1954), který je považován za jednoho ze zakladatelů moderní informatiky. Ve třicátých letech 20. století vytvořil první matematický model „počítačio stroje“, za druhé světové války rozhodujícím způsobem přispěl k prolomení německého kódu Enigma a tím i k porážce wehrmachtu a později se podílel na sestrojení prvních moderních počítačů. Zabýval se také umělou inteligencí a chováním živých organismů – mnohé jeho objevy a teorie byly ve své době revoluční a dodnes se těší značnému respektu. Byl ale také homosexuál, a provozování homosexuálního styku bylo v Anglii až do šedesátých let klasifikováno jako trestný čin...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

PUSŤTE DONNU K MATURITĚ!

Tomáš Dianiška

Žánr: komedie

Obsazení: 5 mužů, 6 žen

„Láska, sex a něžnosti na 90210 způsobů.“

Čágo bélo, šilenci. Je právě tolik, kolik je a vaše oblíbené Studio Palm OFF přináší epizodu z vašeho dospívání. Brandon má nového walkmana, Kelly to přehnal s odbarvovačem a mami, tati, Dylan pije! Nechceš si o tom promluvit? Nekompromisní ponor do devadesátek, do období, kdy všechny otázky dokázalo zodpovědět Bravíčko. Kdy jsme všichni toužili chodit na West Beverly High. Kdy jsme trsali na Spice Girls. Láska, sex a něžnosti na 90210 způsobů. A nezapomeňte: až dokoukáte film, přetočte videokazetu na začátek, jinak dostanete v půjčovně pokutu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

ZVRHLÁ MARGARET

Tomáš Dianiška

Žánr: komedie

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Ty chceš naučit mluvit... delfina? To by byl vědecký průlom tohoto večera.

Komedie o tom jak se delfin zamiloval do Margaret.

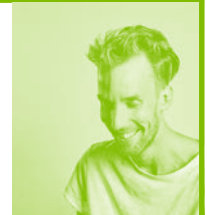
Příběh podle skutečné události z divokých časů, kdy bylo ještě LSD legální. Margaret se topí. Ale ne proto, že by byla zvrácená nebo dokonce hnusná. Jenom měla sex s Peterem. Peter je sice legrační, chytrý a vášnivý hezoun, ale má malý problém. Není totiž člověk...

V každé generaci existují šilenci, kteří sci-fi náměty proměňují v reálný život. Dva chlápci se rozhodli postavit stroj a nazvat ho aeroplánem. Skupina šprtů vyslala lidi na Měsíc. Všichni vlastníme počítač, který se vlezle do kapsy, a dokonce s ním telefonujeme. Ovšem historie většinou zná jenom ty zdařilé experimenty. Někdo ale musí svůj život zasvětit nesmyslům, jinak bychom se nehnuli z místa. Jestli chceš naučit zvíře mluvit, prostě to zkus. Příběh Margaret, Petera a Lillyho je příběhem skutečného experimentu financovaného NASA v divokých šedesátých letech.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

TOMÁŠ DIANIŠKA

Narodil se roku 1984 v Banské Bystrici. V roce 2008 absolvoval herectví na činoherní katedře DAMU. Po ukončení studií nastoupil do angažmá v Divadle F. X. Šaldy v Liberci, kde ztvárnil více než 30 postav.

Je spoluzakladatelem a dvorním dramatikem undergroundového a punkového Divadla F. X. Kalby, se kterým se zaměřuje na témata blízká „generaci YouTube“. Ač původem Slovák, píše obvykle česky. První jeho uvedenou hrou bylo *Googling and Fucking* – hráli ji původně na večírku, který se jmenoval DrinkART.

Jeho hry jsou povětšinou inscenovány ve společné režii, popřípadě spřízněnými tvůrci (Anna Petrželková, Adéla Stodolová, Braňo Holiček, Jan Frič). Jako autor i herec spolupracuje s pražskými alternativními scénami MeetFactory, Letí, A Studio Rubín, Masopust, Chemické divadlo aj.

Od září 2014 je členem Divadla pod Palmovkou, kde působí jako herec, ale formuje také tvář studiové scény, tzv. Studia Palm Off. Uvádí se zde jeho hry *Mickey Mouse je mrtvý*, *Přísně tajné: hrubá nemravnost*, *Mlčení bobříků* a *Pustte Donnu k maturitě!*. Adaptoval zde též populární knížky *Jak sbalit ženu* a *1000 věcí, co mě serou*. Jako autor spolupracuje s Českým rozhlasem. Účinkuje také jako party DJ. Je coby Talent roku 2017 nositelem Ceny divadelních kritiků.

A protože jsem ve své chudobě nevěděl, co s nimi, rozhodl jsem se udělat z nich fotbalové mužstvo (*celé mužstvo se nechápavě otočí za Klapzubou*).

Autorská adaptace slavného humoristického románu Eduarda Basse *Klapzubova jedenáctka* o chudém chalupníkově, který ze svých jedenácti synů vytvořil nejslavnější fotbalové mužstvo všech dob. Hra byla poprvé uvedena v Šumperském divadle v roce 2017.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

DĚTI

Alexandra Bolfová

Žánr: temně groteskní drama s prvky černé komedie

Obsazení: 3 muži, 5 žen

Příběh jedné rodiny a jednoho domu.

Děti. Rodiče. Rozdílné úhly pohledu jsou samozřejmostí, která ale není vítána. Názor. Názor na cokoli podléhající přísné cenzuře. Samostatnost a přetřhané pupeční šňůry, které stejně nejdou pořádně přetřhnout. Děti. Kdy dospějí? A kdy se stávají samostatnými? Čím jsou děti pro své rodiče? A čím by měly být?

Manželský pár spolu se svojí dospívající dcerou je nucen kvůli nepřivlivé finanční situaci, ale i manželčným zdravotním problémům, odstěhovat se zpět do domu, ze kterého museli před několika lety odejít kvůli sporům s manželčnými rodiči. Mezičase se situace uklidnila, rodina bude opět pohromadě. Dvougenerační vila ale v jistý okamžik přestává být domovem a postupně se začíná proměňovat v temné vězení, ze kterého je potřeba znovu uniknout. Situace je však mnohem vážnější než před několika lety. A navíc už není kam utéct. Noční můry mísící se s realitou a postavy postupně se měnící v monstra. Deformace duší a charakterů se

KLAPZUBOVA JEDENÁCTKA

Eduard Bass

Obsazení: 10–20 herců (z toho minimálně 3 ženy)

Úprava: Vladislav Kracík

Starý Klapzuba: Vše začalo tehdy, když se nám narodil první syn. A já se tenkrát zeptal manželky, jestli chce, nebo nechce ještě další dítě. Řekla, že by si přála holčičku. A já na to že teda jo, že budeme mít holku, jsem jí slíbil. Když jsem se za nějakou dobu pak rozhlédl po chalupě, zjistil jsem, že mám jedenáct synů. Jedenáct! A holka žádná. No safra porte, řekl sem si. Jedenáct kluků jako buků. Jedenáct.

stává standardem. Dialog není, pouze by chtěl být. Křičí se, šeptá, a znova křičí. Občas mňouká kočka.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

KATYNĚ / LÍZINKA

Pavel Kohout

Obsazení: 17 mužů, 2 ženy

Autorova dramaturgie vlastního románu *Katyně*. Autor se rozhodl pro české publikum vyhnout podobnosti titulu *Katyně* s polským *Katynem*, kde byly povražďeny sovětskými popravčími tisíce polských důstojníků. Autoru je znám význam jména Lieschen v německém kontextu, ale právě proto se mu jeví pro překlad černé grotesky vhodný.

Andělsky krásnou Lízinku nepřijmou na uměleckou konzervatoř, ani na humanistické gymnasium. Komisi jedné školy se jeví jako příliš uzavřená, té druhé příliš atraktivní. (Nesporné je, že Lízinka v příběhu nepromluví!) Její matka překypující energií vyčte jejímu otci, flegmatickému doktoru filologie, že není schopen zařadit pro jedinou dceru maturitu ani úplatkem a volá na pomoc dávného milence, který poradí obrátit se na komisi pro pomoc při volbě povolání. Také její předseda zjihne nad půvabem Lízinky, která mu připomene madonu, a vytáhne studijní nabídky dětem prominentů. Matce se zalíbí zbrusu nový obor „úkonářka“. Od jakéhosi profesora Vlka rodiče zvědí, že s jakýmsi docentem Šimsou vyzkouší Lízinku u nich doma v koupelně. Když pak ohlásí rodičům, že dívka zkoušku udělala, matka je bez sebe štěstím, ale její muž objeví v koupelně podřiznutou slepici a utlučeného kapra. Teď zjistí, že jeho dcera má navštěvovat SUPOV, Střední učiliště popravních věd, a je bytostně proti; před zuřivými výčitkami ženy a němému, ale rozhodnému souhlasu dcery kapituluje.

Od půlky prvního dílu líčí „komitragédie“, opírající se o autorův román KATYNĚ, vznik a průběh nultého ročníku školy, inspirované a protežované záhadným činitelem s krycím označením Mentor. Závěrečná teoretická maturitní i praktická mistrovská zkouška má rozhodnout, zda SUPOV bude trvalou tajnou institucí ministerstva vnitra. Přednášky o humanismu popravčích se střídají s výukou Klapopru & Mopru (klasického a moderního popravnictví) a přísnými klasifikovanými zápočty z látky už probrané. Zatímco existence školy je přiznaná fikce, všechny zručnosti, které se na ní učí, jsou bez výjimky realie, což příběhu stále dodává výbušnou pohonnou směs. Paralelně běží příběhy mužů, kteří v kouzelné panně Lízince najdou svou femme fatale: spolužáka Richarda, docenta Šimsy, kteří zato zaplatí životem, a konečně i samotného profesora Vlka, jenž vzdor svému věku požádá rodiče o její ruku. Vše pak vyvrcholí závěrečnými zkouškami, v jejich průběhu je odtajněna postava Mentora i Vlkova minulost, a dovršen přerod Lízincina otce, jenž právě v popravčích objeví ochránce své dcerky i filologie. Na samém konci hry pronese tři slova sama Lízinka...

Román, který autor adaptace otrocky nepřepisuje, ale hledá pro něj čisté dramatické řešení, chtěl být účinným protestem proti trestu smrti, jakož i totalitním režimům všeho druhu, s ním úzce spjatých. Od roku 1978 vyšel téměř ve třech desítkách zemí a v roce 1979 byl příčinou Kohoutova fyzického vynesení z vlasti do exilu na celých deset let. Teď si jej dal „autor sobě“ k příštím, jak říká „zatím nedožitým“ devadesátinám v roce 2018.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HLUBOKÝ KOČIČÍ SPÁNEK ☺@A👑

Vladislav Kracík

Žánr: komedie pro děti

Obsazení: 9 postav (min. 2 ženy, 2 muži – zbytek libovolný)

Kočičí špionážní parodie pro celou rodinu. Autorem je Vladislav Kracík, umělecký vedoucí Divadla Tramtarie v Olomouci.

Láďa a Markéta (novopečení majitelé britského krátkosrstého kocoura) se s naivitou začátečníků domnívají, že jejich chlupáč stále spí, reaguje pouze na zvuk granulí o miskou na zrádlo, anebo se jen tak povaluje v klidu domova. Z ironického komentáře jejich kocoura Bennyho se ale dozvíte o druhém životě, který každá kočka tajně vede.

Dobrodružný příběh Bennyho začíná nevinně. Když se poprvé vydá na prohlídku okolí svého bydliště, počíná si tak lehkovážně, že málem padne do pařátů nebezpečného gangu. Naštěstí se zavčas seznámí s bezdomovcem jménem Mikeš. Tento kočičí důchodce mladého kocoura zavčas ukryje a vysvětlí mu, že Bratrstvo kočičích pásky – jak si gang říká, obchoduje s pančovaným kočičím krmivem a terorizuje celé město, proto na jeho ulicích kočku stěží potkáš. Benny je sympatický kocour, ale velký mluvka, a tak není divu, že se brzo stane terčem pozornosti kočičích mafie. Když se k tomu zamiluje do nejkrásnější kočky světa, tak má na malér ušito. Konfliktu s gangem už se nevyhne a tak se musí pustit do nerovného boje, ve kterém mu pomáhá nejen zkušený Mikeš, ale také „malá lež“ o tom, že je Benny elitní britský agent.

Kočičí komedie nejen pro děti si tematicky pohrává s odkazy na filmy s titulní postavou Jamese Bonda – agenta 007, s prvky filmů noir a s formálními principy komiksů i animovaných filmů. Pro milovníky koček zde autor vytvořil nápaditý rejstřík charakterů postav, které vycházejí z představy lidí o různých kočičích rasách. Kromě již zmíněného hlavního hrdiny a jeho přítele, tedy kočky britské krátkosrsté a české pouliční směsky, zde figurují kočky ruské modré, bengálské a dlouhohrstá perská

kočka. Proti chytrosti, ale i lstivosti charakterů koček, jsou jediné dvě lidské postavy jenně zesměšněny, protože člověk bývá ve vztahu ke kočkám častokrát nebetyčně nedůvtipný.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

POHÁDKOVÁ ORDINACE ☺@A👑 DOKTORA BÁLKA

Vladislav Kracík

Žánr: pohádka

Obsazení: 6–10 herců (minimálně 2 ženy)

Další pohádka z pera dramatika, dramaturga a režiséra Vladislava Kracíka. Pohádka byla poprvé uvedena na jevišti v divadle Tramtarie Olomouc (2008), v rozhlasové podobě na Českém rozhlase Dvojce (premiéra v roce 2013).

„To je úplně hrůza, pane doktore, čekárna nám praská ve švech. Je to ještě horší než včera, hotová epidemie. Jestli to takhle půjde dál, budou muset pohádky chtě-nechtě vyhlásit chřipkové prázdniny...“

No ano, děti, stejně jako vy, tak i pohádkové postavy občas onemocní. Otesánek dostane teplotu, drak kašel... A stejně jako máte vy, děti, své dětské lékaře, tak mají pohádkové postavy své pohádkové. A právě jedním takovým pohádkovým lékařem je Dr. Bálek. Svoji ordinaci má někde mezi Kocourkovem a lesem Řáholcem. Ordinuje od osmi hodin do čtyř a během své odborné praxe zažije spoustu dobrodružství a legrace. Vše se ale změní ve chvíli, kdy k němu dorazí královský posel se zprávou, že onemocněl dvorní kouzelník Semtamtrik... Veselá pohádka pro celou rodinu volně inspirovaná slavnou pohádkou Karla Čapka. Upravená verze *Pohádky o třech doktorech*, rozšířená o vypravěče a písňové texty.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

VE JMÉNU KŮŽE ANEBO MUSLIM TEDY JSEM

Cyril Navrátil

Žánr: komedie

Obsazení: variabilní (4 muži, 1 žena)

Během křížových výprav muslimští obyvatelé říkali křesťanským rytířům „smrdutí“, neboť se na rozdíl od nich nemyli vůbec. Muslimové znali mýdlo či šampón již od středověku. Stejně tak v muslimy obývaném středověkém Španělsku měli veřejné lázně, aby se lidé všech sociálních vrstev mohli po práci, zbavit svých vrstev špíny. Zato v Evropě se tělesná očista málem rovnala perverznímu narcismu a nezdravému ukájení chtíče.

Satirická komedie mladého euroobčana popisuje kritickým pohledem těžko uvěřitelné události, které se v posledních letech dějí. Jak to se světem dopadne? Zbude nám z něho něco? A našim dětem? Co teprve vnoučatům? To nikdo netuší. Jediné je jisté. Že ani jedno oko nezůstane suché. Ať už smíchy či pláčem!

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

POHÁDKA O FINTIVÉM UPÍROVI

Jiří Teper

Autor hudby: Jiří Beneš

Žánr: pohádka s písničkami

Obsazení: 4 muži, 2 ženy

Ve starém a chátrajícím hradu přebývají dva upíři. Starý hrabě Drak a jeho synovec Béla. Hrabě by rád, aby Béla pokračoval v upířském řemesle, protože jemu samotnému už pověstné tesáky stářím vypadaly. Ale s Bélou to nemá jednoduché. Synovec se vždy po půlnoci tak dlouho strojí, převléká,

vybírání vhodné doplňky, zkrátka fintí se a parádí, až kohout zakokrhá... a je po službě. Hradu si navíc všimne podnikavý starosta z blízké vsi, hodlá jej opravit a provozovat jako turistickou atrakci. Upíry, kteří se proti tomu brání, považuje v denním světle za vandráky, kteří v hradu jen tak přespávají, a hodlá je vystěhovat. Rozčilený hrabě Drak pověří Bélou, aby konečně nechal fintění a šel starostu pořádně vystrašit, případně i vysát. Béla se však ve starostově domě seznámí s jeho dcerou Milčou, která se mu velice zalíbí, a úkol nesplní. Starému hraběti nezbude, než zavolat na pomoc stoprocentní upírku Blady Mery, aby starostovy plány překazila. Jak vše dopadne na závěrečném upířím večírku?

Pohádku doplňují písničky Jiřího Beneše.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

TŘI MUDRCI

Jan Zindulka

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Adventní putování (nejen) tří mudrců do Betléma s „koledami“ pro diváky od tří do sto tří let.

Jak víme, tři mudrci přišli do Betléma z Východu a přinesli Ježíškovi královské dary – zlato, kadidlo a myrhu. Ale odkud přišli? Jaká byla cesta? A co jejich manželky? Jak vlastně na Východě tenkrát prožívali advent? Taky uklízeli, pekli cukroví a sháněli dárky?

Na tyto otázky Bible neodpovídá, takže si to musíme dovymyslet sami.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

NABÍZÍME

PŘELOŽENÉ zahraniční hry

ŠŤASTNÝ VYVOLENÝ (L'HEREUX ÉLU, 2016)

Eric Assous

Francie

Překlad: Petr Christov

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

NOEL: Vy si myslíte, že to, co jsem udělal, bylo špatně. Podle vás člověk, kterej má rád střelný zbraně, kterej dělí lidi do dvou kategorií, na dobrý a špatný, člověk, kterej si myslí, že bejt cizinec nemusí nutně znamenat bejt „úspěšnej a bohatěj“, je pro vás prostě hajzl a primitiv. Možná jsem teda hajzl a primitiv, může bejt! Ale řekněte mi, upřímně, co byste teda jako udělali vy, pařížský sluníčkáři, co se chcete otevírat celému světu a máte plnou hubu rádoby vznešených intelektuálskejšech keců?

Hořká komedie o lásce ve stínu nenávisti.

Manželé Greg a Mélanie pozvali svého kamaráda Jeffa na večeři. Jeffova bývalá přítelkyně Charline, kterou pět let neviděli, se má dvátat a za svědka si vybrala Mélanii. A shodou okolností se Charline se svým vyvoleným objeví na společné večeři. Christine Noëla miluje, ačkoli své přátele předem varuje, že je... trochu jiný. Jak moc jiný? Možná méně než

se nám ještě před pár lety mohlo zdát. Noël má totiž trochu jiné názory. Takové, které se ale v dnešní společnosti ozývají stále častěji a hlasitěji.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

TY NAŠE ŽENY... (NOS FEMMES, 2013)

Eric Assous

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži

MAX: Tak to Magali je pravej opak. Když jdu někam sám, tak je to hned o tom, že jsem jí nevěrnej. Hned je oheň na střeše. No a dvě a dvě jsou čtyři, já toho mám brzo dost. Proto jsme se rozhodli, že budem bydlet každěj zvlášť. Ale jinak jsme pořád spolu. Tvoříme pořád pár.

PAUL: Bejt spolu, tvořit pár, znamená bydlet v jednom domě! Pár tvoří společný bydlení. Jinak to není pár!

MAX: Nesouhlasím s tebou. Je spousta dvojic, který si skvěle rozuměj, ale přitom spolu nebydlej.

PAUL: Vy děláte všechno obráceně. Začínáte tím, že spolu bydlíte, pak se rozbydlíte, ale dál jste spolu! To jí dezorientuje, to musíš pochopit!

Paul, Max a Simon jsou staří přátelé rozdílných charakterů i profesí, ale stejného problému. Tím problémem jsou jejich ženy. Kamarádi se pravidelně scházejí na partičku karet, ale tentokrát se Simon opozdí. Když konečně přijde, oznámí, že svoji ženu právě zabil. Kam až sahá přátelství? Má někde hranice? Lhát a svého starého přítele krytí anebo plnit svou občanskou povinnost a oznámit, co spáchal?

Hra *Ty naše ženy...* je ve Francii velmi úspěšná (a rovněž zfilmovaná) komedie plná překvapivých zvratů i vážnějších okamžiků.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

CHLAPI RADŠI LŽOU (LES HOMMES PRÉFERENT MENTIR)

Eric Assous

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 4 ženy

OLÍVIE: Aurélie ty dva nezná. Všichni tři jsou sami. Když je seznámíme, tak by z toho něco mohlo být!

SIMON: Ty je snad chceš oddávat?

OLÍVIE: Oddávat zrovna ne, ale kdo ví. Tím, že zvu dva chlapy, Auréliina šance aritmeticky roste!

SIMON: Aritmeticky! Ta je děsná, ta tvoje mánie všechny lidi párovat!

Jako by byl život ve dvou univerzální všelék na všechny trable! Víc než

dvě třetiny mejch ženatejch pacientů prožívají peklo! Není to snad

dostatečným důkazem toho, že manželství nic neřeší? Úspěchem není si

za každou cenu někoho najít! Jsou samotáři, kterým nic nechybí a dvojice, který se nemůžou ani cejtit!

Psycholog Simon se večer chystá své ženě Olivii oznámit, že ji opouští kvůli mladé Anne Catherine. Jenomže Olivie má na večer už jiné plány – pozve k nim svou kamarádku Aurélii a dva Simonovy svobodné kamarády Sama a Richarda v naději, že by tak Aurélie, která je sama a zoufale hledá partnera, mohla konečně „přijít ke štěstí“. Mezitím ale Anne Catherine ztratí nervy, a když se jí Simon ten večer neozývá, rozhodne se vzít věci do

svých rukou a objeví se u Simona doma. Před všemi oznámí, že je v šestém měsíci, a že otcem dítěte je Simon.

Hra *Chlapi radši lžou* je plná extrémních situací (které jsou nicméně založeny na možných reálných životních situacích), nečekaných dějových zvratů i zajímavých rozuzlení.

Úspěšná hra podle kritiky dokonce místy připomíná atmosféru her Yasminy Rezy.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

KVĚT KAKTUSU (FLEUR DE CACTUS)

Pierre Barillet, Jean-Pierre Grédy

Francie

Překlad: Eva Bezděková

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži, 3 ženy

Zubař Julien je zapříisahý starý mládenec, který už dlouhou dobu chodí s mladou a poněkud rozpustilou prodavačkou gramodesek Antonií. Jejich nezávislý vztah mu vyhovuje ale pouze do chvíle, než se začne Antonie vážně zajímat o svatbu. Julien začne hledat fintu, jak se hrozby manželství bezpečně zbavit. Pomoci mu má obětavá sestra Štěpánka z jeho ordinace, která má hrát jeho manželku, ale o které netuší, že ho již dávno tajně miluje...

Podle hry byla natočená úspěšná americká komedie *Kaktusový květ* (režie: Gene Saks) oceněná Oscarem a Zlatým glóblem, v hlavních rolích zazářili Goldie Hawn (Antonie), Walter Matthau (Julien) a Ingrid Bergman (Štěpánka).

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

DRUHÁ SMRT JOHANKY Z ARKU @

Stefan Canev

Bulharsko

Překlad: Světlana Lazarová

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Divadelní hra bulharského autora Stefana Caneva líčí lidovou legendu o posledních hodinách před upálením Johanky z Arku. Hra obsahuje prolog, čtyři dějství a epilóg.

V prologu kat, který má Johanku z Arku upálit, v noci před osudným dnem filosofuje nad deseti božími příkázáními. Z jeho promluvy je zřejmé, že na dodržování deseti božích příkázání má svůj osobitý názor a nevěří ani církevním hodnostářům, kteří Johanku soudí, je však velmi ustrašený a bojí se, aby někdo nezaslechl, co povídá.

První dějství začíná ve vězeňské cele. Johanka se připravuje na svůj výstup před církevním tribunálem a opakuje slova, kterými odvolá vše, co dosud na církevním soudu řekla. Strach před smrtí na hranici ji nutí pronášet slova, kterým nevěří a která se jí z duše protiví. Cítí hluboký odpor a pohrdání ke svým soudcům a děsí se okamžiku, kdy je bude muset prosit o milost. Zkouší, jak klečíc u nohou soudců jim bude líbat nohy a sama sebe přesvědčuje, že to musí udělat.

V druhém dějství se objevuje Bůh, kterého Johanka vzývá. K jejímu překvapení ji přesvědčuje, aby odvolala, že lidé si nezaslouží, aby kvůli nim zemřela na hranici. Johanka ho podezírá, že ho poslal mnich Ladvenu, který má průběh celého procesu na starosti. Ukazuje se, že Bůh má velmi skeptický názor na lidi. Zajímavě je vylíčena i úloha archanděla Michaela v celém Johančině příběhu.

Ve třetím dějství přichází kat, který oznamuje Johance, že to on zapálí hranici, na kterou bude postavena. Bůh, který se před jeho příchodem schoval pod pryčnu, sleduje jejich rozhovor. Kat se projevuje jako velký zbabělec, velebí Johanku, ale současně hovoří o její smrti. Ke konci rozhovoru

chce využít situace a Johanku před smrtí ještě připravit o panenství. Zasáhne Bůh, který vyleze z pod pryčny a objeví se před katem.

Ve čtvrtém dějství Bůh ztrestá kata za jeho podlý čin ztrátou mužnosti. Zbabělost kata se projeví v plné síle. On, který se předtím chvástl, jak si to s Bohem vyřídí, se plazí u jeho nohou a prosí o milost. Líbání jeho nohou se mu tak zalíbí, že už nežádá zpět svoji mužnost, pouze právo, aby se mohl stále jako červ plazit Bohu u nohou. Znechucená Johanka vidí, že to podobně by musela druhý den předvést na tribunále. Přízná se, že není Johankou z Arku, nýbrž herečkou z potulné divadelní společnosti, kterou si mnich Ladvenu najal, aby zahrála Johanku z Arku. Církevní hodnostáři chtěli, aby Johanka před zraky lidu odvolala vše, za co bojovala a tím ztratila lásku a obdiv lidí. Nepravá Johanka se rozhodne, že sehraje svoji roli až do konce, aby pravou Johanku z Arku nezdánila. Odchází s katem na náměstí, kde bude upálena.

V epilogu jsou slyšet poslední slova Johanky z Arku, dříve než ji plameny umlčí. Bůh zůstává v cele a hořce pláče.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

FALEŠNÁ NOTA (FAUSSE NOTE)

Didier Caron

Francie

Překlad: Alexander Jerie

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži

MILLER: Roztrhejte tu fotku! (Posune ji směrem k Dinkelovi. Ten se nehýbe) Pane Dinkelbachu, za pár dní budu jmenován šéfem Berlínské filharmonie, a konečně se vrátím do své rodné země; zařídil jsem si nový život, jsem všemi respektován a rozhodně nenechám nikoho ničít to, co

jsm si tak dlouho budoval... Roztrhejte tu fotku, jděte domů a navždy zapomeňte na mou existenci.

DINKEL: To je vyloučeno.

Ženevská filharmonie. Šatna mezinárodně uznávaného dirigenta H. P. Millera krátce po skončení jednoho z jeho koncertů. Miller je rozhořčený, orchestr nehrál dobře, už chce jen zavolat své ženě a jít domů. Do šatny za ním ale přijde pan León Dinkel, jeho velký obdivovatel z Belgie, který toho o něm ví snad až podezřele moc. Miller se otravného Dinkela nemůže zbavit. Dinkel nechce za žádnou cenu z šatny odejít. Miller hrozí policií, když ale uvidí starou fotografii, kterou mu Dinkel přinesl, vše se změní. Se starou fotografií do šatny vstoupí Millerova děšivá – a celý život utajovaná – minulost. Kdo je znepokojující pan Dinkel? Co skutečně chce? Kdo z šatny na konci rozhovoru odejde?

Hra *Falešná nota* nabízí skvělou hereckou příležitost pro dva zralé herce.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

JESS AND JOE FOREVER (2016) @ @ @

Zoe Cooper

Velká Británie

Překlad: Karolína Voráčková

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Seznamte se s Jess a Joeym. Chtějí vám vyprávět jejich příběh. Joe je kluk z malého města, co nikdy nesundává holínky. Jess v jeho rodném kraji tráví dovolenou se svojí au-pair a její letní šaty jsou jí tak trochu těsné. Jsou tisíc mil od sebe i když zrovna stojí jeden vedle druhého. A tohle je jejich příběh o dospívání, o tom mít kam patřit (nebo taky ne), o klucích, holkách, tajemstvích a možná dokonce i o lásce, ale především o jejich přátelství.

Na ploše několika letních prázdnin představuje hra *Jess and Joe Forever* neobvyklý příběh o dospívání. Je to mnohvrstevnatá hra o tom, jak důležité je najít svoje místo ve světě, i když z něj člověk zná jen malý kousek.

Text je v elektronické verzi k dispozici v DILIA.

DOSPĚLÉ DÍTĚ/MRTVÉ DÍTĚ @ @ @ (ADULT CHILD/DEAD CHILD, 2017)

Claire Dowie

Velká Británie

Překlad: Barbora Havlová

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 žena

Dospělé dítě/Mrtvé dítě je první velkou hrou britské dramatičky a performerky Claire Dowie s premiérou v roce 1987. V roce 1988 byla hra oceněna Timeout Award a v roce 2010 cenou Best Drama Fringe Report. Hra je o dospívání dítěte, sleduje jej od útlého dětství až po adolescenci. Celým životem je doprovázeno imaginární kamarádkou. Ta se mění z nevinné a chápatelké až v manipulativní, cholerickou a nebezpečnou, způsobující skrz hrdinku potíže nejen okolí, ale zejména jí samé. Motiv duševní choroby může být znakem pro postupné uvědomování si dítěte vlastní homosexuální orientace (autobiografický prvek kořenicí z vyrůstání v 60. a 70. letech 20. století). Základním tématem hry je izolace a osamělost uprostřed společnosti.

Poznámka k překladu – překlad je vyhotoven z ženského pohledu (jak autorky, tak překladatelky), ovšem postava může být stejně tak ztvárněna mužem, jak sama autorka v úvodu hry uvádí.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

OPPELTOVI PRODALI DŮM (DIE OPPELTS HABEN IHR HAUS VERKAUFT, 2015) 😊@👤

David Gieselmann

Německo

Překlad: Helena Eliášová

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

PIA: Opouštím tě, Tede.

TED: Ted? V téhle situaci? Když jsem právě ztratil práci?

PIA: Bohužel. Opouštím tě, PROTOŽE jsi ztratil práci.

TED: Cože?

Pia je žena, která má vždycky plán B. Když jí přestane vyhovovat její manžel Ted, dá se dohromady s jeho úspěšnějším bratrem Tomem. Když se jí přestane líbit v Německu, přestěhuje se do Ameriky. A pak zase zpátky. Ale co její svědomí? Ještě že je tu spiritistka Laura Ambrosie Gudmundová, která dokáže pouhým pohledem odhalit problémy svých klientů a navést je na správnou cestu. Její syn Petr zase ovládá byznys a z jejího talentu dokáže vytěžit pěkné peníze. Pia cítí, že musí být spiritistce nablízku, aby zase mohla začít správně žít. Ještě že Oppeltovi zrovna prodávají dům a ten je hned vedle domu Gudmundových. Paní Gudmundová je přesvědčená o existenci dalších světů a snaží se do nich proniknout. Její syn má jinou snahu, chce se od své matky konečně odtrhnout. S tím paní Gudmundová ale rozhodně nesouhlasí, a když se jí skoky v časoprostoru nakonec opravdu podaří, nastává totální zmatek.

Hrdinové Gieselmannovy komedie hledají štěstí, lásku a peníze, ale ztrácejí svůj životní směr, i sami sebe. Současná realita jim přináší jen prázdnotu a zmar. Co takhle zkusit štěstí v jiné realitě? Ale co když se při

skocích v časoprostoru něco porouchá? A která realita je ta pravá? Komedie plná vtipu a ironie se pomalu mění na bizarní revue, ve které je každé otevření dveří velmi riskantní...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

MY JSME TŘI (DREI SIND WIR, 2015) ⚡@

Wolfram Höll

Německo

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Hra pro pět mluvčích: Mladý muž, Mladá žena, Starší mluvčí – muži (Doktor, Dědeček, Strýc), Starší mluvčí – ženy (Pekařka, Babička, Prababička), Dany Daniel

Hra pojednává o tématu, které je v naší společnosti značně tabuizováno: narození postiženého dítěte. Dítě mladého páru trpí trisomií, což znamená, že má namísto dvou tři chromozomy. Číslo tři je pro Höllův text vůbec symbolické: tři druhy trisomie, tři chromozomy a oproti tomu nejnáročnější první tři měsíce v životě zdravého dítěte, rodina jakožto tři lidé. Mladí rodiče se s dítětem vydávají do Kanady, kde si na ostrov pronajali dům. Vzkazy ve francouzštině (v překladu jsou i tyto části převedeny do češtiny) jejich domácího Danyho Daniela jsou jednotlivé části textu proloženy. V Kanadě navštíví rodinu rodiče, tedy prarodiče dítěte, strýc a prababička. Všichni kromě bratra matky však využijí návštěvy k cestě po Kanadě. Babička si poprvé v životě pustí kazety, které jí kdysi v Americe nahrál její muž, který směl jako spisovatel vycestovat z NDR na Západ, ona s jejich třemi dětmi však nikoli. Po letech zaslechne na nahrávkách neznámý ženský hlas a vzápětí se vydává na svou vlastní cestu po Americe.

Hra je rozdělena na pět částí podle ročních období. Děj začíná i končí jarem. A Jaro je také symbolické jméno dítěte, jehož život se odvíjí během jediného roku od jara do jara. Wolfram Höll však napsal nikoli realistický, ale poetický text, který strukturuje do krátkých rytmizovaných, fragmentárních řádků, graficky řazených do pěti sloupců. Hra není opatřena žádnými scénickými poznámkami a obsahuje jen minimum promluv v přímé řeči. Většina textu je epicky narativní, první mluvčí a současně otec podává jako vypravěč zprávu o životě na ostrově, uvozuje přímou řeč matky, doktora, pekařky, prarodičů a prababičky. Text je proložen refrény, které opakováním slov a sousloví vyjadřují vývoj dítěte, drobné změny v textu jsou pak známkou toho, že se tento proces obrací a zastavuje. Smrt je v textu jakoby vynechána, respektive je vyjádřena nepřímou, metaforicky, obrazem proudění a čerpání mízy ze stromu, na jaře, ale ještě na sněhu. A odchodem mladého páru z domu, který je opět „k pronajmutí“.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HOLKY A KLUCI (GIRLS AND BOYS, 2017)

Dennis Kelly

Velká Británie

Překlad: Ester Žantovská

Žánr: monodrama

Obsazení: 1 žena

„Nevzpomínám si, kdy přesně to mezi náma začalo bejt opravdu blbý – vzpomínám si jen, že to tak zničehonic prostě bylo.“

Muž a žena se nečekaně seznámí ve frontě na letišti a začnou si intenzivní a vášnivý vztah. Než se nadějí, jsou tu děti, dům, problémy v práci – typické manželství v kostce. Idyla se rychle hroutí a věci nabírají nečekaný

a čím dál tím znepokojivější spád...Je vztah mezi mužem a ženou jenom kolbiště, ve kterém někdo musí vyhrát?

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

VDĚČNÉ ŽENY (DANKBARE FRAUEN, 1996)

Margret Kreidl

Rakousko

Překlad: Jana Novotná

Žánr: komedie

Obsazení: 3 ženy

Tři ženy od ranního kuropení do půlnoci. Potkávají se tam, kde se ženy obvykle potkávají: v obýváku a v kuchyni... Mají krizi. Protože ženy mají krizi pořád. Vděčné ženy nevědí, co je bolí, ale mluví o tom. Mluví, vzdychají, pláčou a smějí se. Bolest je zdrojem a předmětem smíchu. Text rakouské autorky Margret Kreidl je plný skrytých spojitostí a dvojsmyslů. Kousavá ironie, tiché dojetí i bouřlivá komika se v monologických pasážích vzájemně překrývají.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

KARTOGRAF – VARŠAVA, 1:400 000 (EL CARTÓGRAFO – VARSOVIA, 1:400.000, 2017)

Juan Mayorga

Španělsko

Překlad: Jiří Kasl

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena (muž ztvárňuje 9 postav, žena 3 postavy)

Podnět k napsání této hry dala autorovi jeho návštěva Varšavy v roce 2008. Východiskem jeho dramatické reflexe je varšavské ghetto zřízené německou okupační správou roku 1940, které tvoří nejstarší ze čtyř vrstev děje. Ten se otevírá v dnešní Varšavě, kde mladá žena jménem Blanca vyslechne legendu, podle níž si starý kartograf v ghettu předseval, že zatímco všechno kolem něho umírá, nakreslí mapu onoho ohroženého světa. Protože mu ale už neslouží dobře nohy, aby mohl získávat potřebné údaje, obstarává mu je jeho vnučka. Blanca uvěří v pravdivost legendy a začne horlivě hledat starou mapu, a aniž je si toho vědoma, hledat i sebe samotnou. *Kartograf* je hra o tomto hledání, o této legendě a o boji proti zapomnění.

Po několika uvedeních ve formě scénického čtení a překladech do angličtiny a francouzštiny měl *Kartograf* premiéru v autorově nastudování a režii 11. 11. 2016 v Teatro Calderón ve Valladolidu. Počátkem roku 2017 byla hra na programu Teatro Español na scéně Naves del Español – Sál Fernanda Arrabala v kulturním centru Matadero de Madrid a pak uvedena ve stejném nastudování při turné po dalších španělských městech.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

PŘEKLADATEL BLUMEMBERGA (EL TRADUCTOR DE BLUMEMBERG, 1993)

Juan Mayorga

Španělsko

Překlad: Jiří Kasl

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži

Hra, ve které se zrcadlí myšlení dvou postav v různých okamžicích. Dva muži jsou zavřeni v kupé vlaku, který jede do Berlína, nebo ve sklepě jednoho hypotetického berlínského nádraží. Zpočátku se neznají a postupně odhalují svou identitu. Jeden z nich je filozof, jehož rasistické myšlenky údajně ovlivnily Hitlera, jediného čtenáře jeho poslední knihy. Po letech argentinského exilu se Blumemberg vrátil do Evropy, kde si záhadný Silesius najal překladatele, aby filozofovu ztracenou knihu přeložil do češtiny (v originále do kastilské španělštiny) podle toho, jak mu Blumemberg diktuje její text, který teď existuje jen v jeho paměti. Jde o jedno z nejprezentativnějších děl Juana Mayorgy, který v něm klade velmi znepokojivé etické otázky a varuje před hrozbou neonacismu v dnešním světě.

Hru nejprve uvedlo formou scénického čtení madridské divadlo Teatro María Guerrero 27. 3. 1994, v divadelní premiéře ji uvedlo Teatro Nacional Cervantes v argentinském Buenos Aires 16. 8. 2000. O rok později se hra vrátila ve scénickém čtení do madridské kulturní instituce Casa de América. Byla přeložena do řečtiny, angličtiny, portugalštiny a italštiny a uvedena v Londýně, Miláně a Riu de Janeiro.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HAMELN (HAMELIN, 2005)

Juan Mayorga

Španělsko

Překlad: Jiří Kasl

Žánr: činohra

Obsazení: 7 mužů, 4 ženy

Autor sám shrnuje téma hry takto: *Hameln* je dílo o různých formách násilí dospělých na dětech. Jednou z nich je sexuální dominance, ale hra se zabývá také jinými formami, které dominanci obvykle doprovázejí: absencí vzorů, opuštěností, neláskou. Děj hry by se mohl odehrávat v jakémkoli městě našeho „západního světa“. Kdekoli, kde jako v legendárním Hameln děti platí za chyby dospělých. Protagonistou hry je soudce, který vyšetřuje, zda je dítě z jedné nemajetné rodiny zneužíváno dospělým člověkem. Soudce zaměřuje vyšetřování nejprve na pedofila s blízkým vztahem k rodině, potom na rodiče dítěte s podezřením, že se zneužíváním souhlasili a těžili z něho. Zatímco se soudce obsedantně snaží dopátrat toho, co se dítěti stalo, sám má potíže s navazováním komunikace se svým vlastním dítětem, které postupně ztrácí. *Hameln* je hra o dvou dětech, dvou otcích, dvou matkách, dvou rodinách. A vystupuje v ní člověk, který nepatří k nikomu, Komentátor, který se obrací k divákům, aby ve své představitosti viděli to, co divadlo nemusí ukazovat. A aby slyšeli ticho dětí, jejichž hlas nemůže divadlo nahradit.

Španělská premiéra tohoto díla byla v madridském divadle Teatro de La Abadía 12. 5. 2005. Bylo přeloženo do několika jazyků a hrálo se v Brazílii, Rumunsku, Itálii, Belgii a Anglii.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

TAK BY TO MĚLO BÝT (IMAGINARY LINES)

Reggie Oliver

Velká Británie

Překlad: Simona Nyitrayová

Žánr: komedie o dvou dějstvích

Obsazení: 2 muži, 3 ženy

Wanda je mladá, velice citlivá dívka, snílek, který vše, co život přináší, bere nesmírně vážně. A stejně tak i sebe. Proto má problém i s tím, jak naložit se vztahy k mužům: k milému, serióznímu majiteli antikvariátu Howardovi a k úspěšnému politikovi (členovi parlamantu), nakladateli Siru Michaelu Thusrtonovi. Oba ji milují a marně se snaží najít cestu – at pomyslnou či skutečnou – k jejím dveřím.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

SOPHIE (2015)

Roos Ouweland

Nizozemsko

Překlad: Blanka Juranová

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní

„J sme stvořeni z času.“ (Rutger Kopland)

Se Sophie se prvně setkáváme jako s osmiletou holčičkou, která s kamarádem Danielem přemýšlí nad dospělostí. V následujících 11 scénách se před divákem odvíjí příběh jejího života až do jejích 87 let. Jsme svědky proměny holčičky ve starou dámu se všemi starostmi a výkyvy, které k tomu patří – puberta, manželství, děti, rozvod, smrt rodičů, stárnutí

32 DIVADELNÍ ODDĚLENÍ – Přeložené zahraniční hry

a s ním spojené nemoci. Starosti možná banální, přesto pro život člověka zásadní. Sophie nemá ambice odpovídat na zásadní filozofické otázky. Snaží se ukázat neobyčejný život obyčejné ženy, ve kterém se každý z nás tak trochu najde.

Divadelní hra napsaná na tělo herečky Tjitske Reidinga měla premiéru v listopadu 2015 v divadle DeLaMar v Amsterdamu. Všech 12 scén se odehrává v Sophiini dětském pokoji, který je zařízen velmi střízlivě. „Stárnutí“ herečky probíhá přímo na scéně, divákovi na očích, a to pouze změnou oblečení.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

ČEPICE S ROLNIČKAMI (IL BERRETTO A SONAGLI)

Luigi Pirandello

Itálie

Překlad: Marina Feltlová

Žánr: komedie ve dvou dějstvích

Obsazení: 3 muži, 5 žen

Čepici s rolničkami napsal Pirandello v roce 1916 v sicilském dialektu a o rok později byla inscenována divadelní společností Angela Musca v Teatro Nazionale v Římě. Italská verze měla premiéru v roce 1923. Pirandello v této hře rozvíjí svá oblíbená témata, jako jsou nevěra, čest, msta, rozpor mezi osobní svobodou a společenskými konvencemi, mezi naší skutečnou tvář a maskou, kterou si nasazujeme.

Paní Beatrice Fioricová žárlí na svého manžela, podezírá ho z nevěry s mladou ženou jeho podřízeného, písaře Ciampy. Beatrice podá udání komisaři Spanóovi, rodinnému příteli, který dostane za úkol milence přistihnout při činu a veřejně je tak zostudit. Sám písař Ciampa, který o všem ví a manželčinu nevěru mlčky toleruje, paní Beatrici od jejího úmyslu odrazuje. Chce si i nadále zachovat zdání spořádaného občana. Vysvětluje

Beatrici svoji teorii, podle které jsme všichni jen loutky a „každá loutka chce být vážená, ani ne tak pro to, čím se cítí být uvnitř, jako pro tu roli, kterou hraje navenek.“ Když pak skutečně dojde k veřejnému skandálu, aniž by se nevěra skutečně prokázala, donutí Ciampa Beatrici, aby předstírala šílenství. Jedině tak může ospravedlnit, co se jejím přičiněním stalo, a ze všech smýt hanbu.

Nový překlad hry vyšel v publikaci *Luigi Pirandello: Hry I*, kterou vydal v roce 2016 Divadelní ústav.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

VĚČNÁ LÁSKA (L'AMOUR QUI NE FINIT PAS)

André Roussin

Francie

Překlad: Irena Novotná

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 4 ženy

ROGER: Ty ani nevíš, jak se jmenuje?

JULIETTE: Nevím! Jak bych to věděla?

ROGER: Uznej, že to je na hlavu postavené! Ten pán ti denně píše milostné dopisy a ty nevíš ani jak se jmenuje, ani kde bydlí, a zřejmě ani to, čím se živí?

JULIETTE: Ani to netuším! Víím jen, že je ženatý a že bydlí někde u Invalidovny.

ROGER: Vida! Je brunet, bydlí u Invalidovny a je ženatý! Aspoň nějaká stopa! To bude zřejmě povedená domácnost. Neprozradil ti náhodou, jestli hodlá ukázat ty dopisy své ženě?

JULIETTE: Tvrdil, že se jí netýkají.

Hrdinu hry Andrého Roussina omrzela milostná dobrodružství a lásky, které se záhy opotřebují. Zatouží po lásce ideální, po lásce věčné. Jak ji ale najít? Snad prostřednictvím lásky na dálku, která navíc nemusí být opětována? Právě takovou nabídne tento ženatý průmyslník jménem Jean krásné neznámé, jež mu učaruje při pobytu v lázních. Juliette je zadaná a svého muže miluje, zájem ji však lichoťi, a tak postoupí podivínovi svoji adresu. Ten ji poté zahrnuje den co den žhavými milostnými dopisy. To ovšem není po chuti žárlivému manželovi a nelíbí se to ani Jeanově paní Germaině. Je zvyklá na mužovy zálety, leč tento nápad ji upřímně vyděsí. Jak se ukáže, právem. Nevinná kratochvíle zpochybní do této chvíle zdánlivě pevné svazky. Takové je východisko originální komedie s velmi hořkou příchutí.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

NÁPIS (L'INSCRIPTION)

Gérald Sibleyras

Francie

Překlad: Alexander Jerie

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Cholley: Leroy = debil, to je spíš něco jako uvedení do pohotovosti.

Paní Cholleyová: No ano, takové upozornění.

Cholley: Přesně! Kdyby se autor toho nápisu chtěl obrátit na vás, spíš by tam vyryl: „Leroyi, ty jseš ale debil“. Zatímco takhle nám říká: „Pozor, Leroy je debil“. A přesto, že používá matematické rovnítko, výsledek je tentýž: Pozor, Leroy je debil!

Leroy: Dost dobře nechápu, co se na věci mění, pořád je to hrozná urážka.

Manželé Leroyovi, pár bez historie, se právě přestěhoval do luxusní rezidence. Týden po jejich příjezdu vyryl neznámý pachatel na stěnu výtahu nápis Leroy = debil. Leroy je z toho nepřičetný. Proč se takový nápis ve výtahu objevil? Vždyť se s manželkou ještě nestačil na novém místě ani zabydlet! Leroy požádá sousedy, aby objevili pachatele tohoto činu. Bude to pro něj příležitost zjistit, že jsou možná horší, než se zdají být a pravděpodobně spíš hloupí než úplně zlí.

Gérald Sibleyras, uváděný francouzský autor nominovaný na Molières, napsal ostře sřízavou komedii, ve které hrozí, že se v postavách až příliš poznáte. Jak přemýšlíte o své rodině? Jak mluvíte o svých sousedech? Jaký názor na vás má vaše nejbližší okolí? Víte to? A chcete to opravdu vědět?

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

NABÍZÍME

NEPŘELOŽENÉ zahraniční hry

THE ORCHARD (1985)

Yosef Bar-Yosef

Izrael

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Ruská učitelka baletu Ida vstoupí do krásného ovocného sadu, který patří zahořklému starci Menašovi. Sad plný vůní a krásy ji připomíná její dávné romantické sny, které kdysi měla, když imigrovala do Izraele. Mezi nesourodou dvojicí nakonec vznikne křehký milostný vztah, který ale probudí žárlivost Menašova proradného bratra a sestry, kteří se jednoho dne chtějí stát vlastníky sadu. Zatímco ruská žena vidí sad jako symbol krásy, oba bratři, rodilí Izraelci z mošavské zemědělské komunity, vidí v sadu jen majetek a peníze.

Na hru *The Orchard (Sad)* se můžeme dívat jako na izraelskou verzi Čechovova *Višňového sadu*.

Text anglického překladu a hebrejského originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

NEW YORK WATER

Sam Bobrick

USA

Žánr: komedie

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Recepční Linda a účetní Albert, dva svobodní třicátníci se zrovna seznámili. Oba sdílejí pocit, že je New York omezuje v rozletu. Rozhodnou se to zkusit v jiných městech. Po letech, když už nejsou spolu, se znovu potkávají v New Yorku. Zatímco Linda má úspěšně rozjetou kariéru ve filmové branži, Albert čelí jedné životní porážce za druhou a na úspěch stále čeká. Přestože jeho láska k Lindě stále přetrvává a nezná hranic, Albert si začíná pomalu uvědomovat, že se k Lindě už nehodí.

Oceňovaný dramatik Sam Bobrick opět dokazuje svůj talent pro nacházení úžasné zábavných momentů v každodennosti. *New York Water* je chytrou a vtipnou novodobou Odysseou dvou sympaticky neteatrálních zástupců dnešní singles generace. Hra nabízí skvělou hereckou příležitost.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HRY ROBERTA CAISLEYHO V DILIA

A MASTERPIECE OF COMIC... TIMING!

Robert Caisley

Velká Británie

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Divadelní producent z New Yorku Jerry Cobb pozval zázračně talentovaného mladého autora Nebraska Jonese na plně hrazený výlet do ráje. Cobb investoval všechny svoje peníze, aby pro ně Jones napsal svoji další hru a umožnil mu tak jeho producentský debut na Broadwayi, jenž kritici budou častovat nadšenými výkřiky jako „mistrovské dílo komiky.“ Cobb sází na reputaci mladého autora, ale se zděšením zjišťuje, že jeho talentovaná hvězda trpí vážnou depresí: je protivný, nejlí a především nemůže psát. Jediné, co chce ve skutečnosti dělat, je pít Cobbův Bourbon a celý den prospat v luxusním hotelovém pokoji na Cobbovy výdaje. Cobbova pravá ruka, Charlie Bascher, má za úkol autora udržet u psacího stroje, schovávat před ním alkohol a zjistit příčinu jeho nálady.

Co se stane, když jste zaplatili za vznik dalšího komediálního hitu, ale z psacího stroje vychází jen tragédie? Tato oldschoolová komedie odhaluje úskalí uměleckého života a tenkou hranici mezi komedií a tragédií.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HAPPY

Robert Caisley

Velká Británie

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Alfréda jeho život těší. Těší ho jeho práce. Těší ho jeho manželství. Dokonce ho těší i plnit zvláštní přání jeho dcery. Avšak když ho jeho nejlepší přítel pozve k sobě, aby poznal jeho novou partnerku, věci se trochu vymknou kontrole...

„Eva je pravděpodobně ta nejzákeřnější, nejkrutější, nejpomstychtivější a vůbec ta nejdábelstější postava, kterou jsem za poslední léta na jevišti viděl, ale také jedna z těch nejvíce fascinujících. Happy je skutečně úžasná hra, která připomíná hity jako je například Bůh masakru, ale je ještě mnohem lepší a dokonce má i tematické odkazy ke hře Kdo se bojí Virginie Woolfové.“ David Templeton

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

LUCKY ME

Robert Caisley

Velká Británie

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Sára má opravdu špatný týden. Opravdu špatný! Žárovky v její garsonce neustále praskají, stropem prosakuje voda, akvário je plné mrtvých ryb, kočka zmizela beze stopy a její otec – který zahnal jejího posledního nápadníka – podezírá Toma, jejich nového souseda, kterého Sára na Silvestra přivedla domů z nemocnice se zlomeninou. Čím více Sára Toma přitahuje, tím více se však dozvídá o bizarní

náloži smůly, která Sáru již léta pronásleduje – tedy přesně dvacet dva let. Rozverná komedie o lásce, stárnutí, smůle a letištní ochrance.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

THE OPEN HAND

Robert Caisley

Velká Británie

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Allison nepřijímá žádné dary. Ani na svoje vlastní narozeniny. Ani od svého snoubence. Takže když se ocitne bez peněženky a nemá u sebe peníze, aby zaplatila účet za drahý oběd s kamarádkou, jen s velkou neochotou přijímá velkorysou pomoc od naprostého cizince. Je odhodlaná mu jeho gesto splatit. Allison musí nově čelit svým temným tajemstvím, které pohánějí její neschopnost přimout být ten nejmenší projev štědrosti.

„Caisleymu se výjimečně daří napsat živé postavy a zasadit je do situací, v nichž musí čelit společenskému i osobnímu konfliktu. Výborně nastoluje úzkostlivou komiku, která však vede k dramatickému vyústění.“

Arts Knowville

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

ROBERT CAISLEY

Úspěšný komediograf se narodil v Rotherhamu v Anglii. Jeho hry se hrají napříč celými Spojenými státy, Kanadou, Velkou Británií a jsou překládány do italštiny a francouzštiny. V roce 2014 byl za svoji hru *Happy* nominovaný

na Bay Area Critics Circle Award za hru roku, která obdržela i další ocenění: Stage One Theatre Arts Award, BroadwayWorld New Jersey Award. V současné době učí autorské psaní na Univerzitě v Idaho.

MRS ORWELL (2017)

Tony Cox

Velká Británie

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

„Georgi, takže ty tedy hledáš, kdo bude zároveň tvou milenkou, hospodyní, ošetřovatelkou, správkyní tvé literární pozůstalosti a matku pro tvého syna Richarda?“

Nemocnice Universty College, Londýn, 1949

Nedávno vyšlo 1984 a George Orwell se nachází v poslední etapě svého života trpící závažnou tuberkulózou. Pořád však ještě věří, že se dožije ještě tří knih a svou chuť pro život chce ztvrdit žádostí o ruku své přítelkyni, Sonie Brownellové, třicet let mladé editorky.

Když Sonia pochopí, že je jeho jedinou nadějí, musí se rozhodnout, zda podlehe svodům malíře Luciene Freude, který Orwella portrétuje, nebo zda vstoupí do platonického sňatku s jedním z nejuznávanějších spisovatelů moderní literatury. Založeno na skutečných událostech.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

THE VIOLIN (2017)

Dan McCormick

USA

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži

Co se stane, když světově uznávaný hudebník zapomene svůj milovaný hudební nástroj na zadní sedačce taxíku v New Yorku?

Bobby, Terry a Gio – dva nešťatní bratři a světem unavený krejčí – najdou stradivárky z roku 1710 v hodnotě čtyř milionů dolarů na zadním sedadle v taxíku. Vypadá to jako, že jim do klína spadla příležitost obrátit svoje neštěstí ve štěstí. Tato příležitost splnit si své sny však vyžaduje rychlá rozhodnutí, která otestují vzájemnou loajalitu a rodinná pouta a která mohou pro všechny znamenat přijetí již neodvolatelných následků.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

TANGLE (2005)

Yael Ronen

Izrael

Žánr: činohra

Obsazení: 6 mužů, 3 ženy

Hra *Tangle* (*Plonter*) představuje izraelsko-palestinský konflikt z perspektivy obou zúčastněných stran, ukazuje bolest a frustraci, ale i humor, který vychází z šílených situací, které lidé v této neklidné oblasti dennodenně zažívají. Yael Ronen ve své hře zachycuje děs, utrpení a absurditu každodenního života v okupaci a ve stínu teroru.

Text anglického a německého překladu a hebrejského originálu je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

Yael Ronen (1976)

Izraelská dramatička a režisérka. Žije v Tel Avivu a v Berlíně, kde často spolupracuje s Maxim Gorki Theater, v němž režírovala například úspěšnou inscenaci hry Olgy Grjasnovy *Der Russe ist einer, der Birken liebt*. Její projekt *Common Ground*, na kterém pracovala s herci z bývalé Jugoslávie, byl pozván na Berliner Theatertreffen 2015 a vyhrál cenu publika na Mülheimer Theatertagen. Pro Gorki dále vytvořila text *Erotic Crisis*, ve kterém společně s herci zkoumala konfliktní zónu v lidské sexualitě a partnerských vztazích. Inscenace jejího textu *The Situation* byla pozvána na Theatertreffen 2016. Časopis Theater heute zvolil hru *The Situation* hrou roku 2016.

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

6. 10. 2017
Moravské divadlo Olomouc
Oskar Nedbal:
VINOBRANÍ
opereta

6. 10. 2017
Jednota hudebního divadla
Divadlo F. X. Šaldy Liberec
Festival Opera 2017
Jules Massenet:
THAÏS
opera

14. 10. 2017
Divadlo J. K. Tyla v Plzni
Miroslav Kubička:
JAKUB JAN RYBA
opera

22. 10. 2017
Jednota hudebního divadla
Operní Studio Praha
Festival Opera 2017
Frid Grigori:
DENÍK ANNY FRANKOVÉ
opera

3. 11. 2017
Moravské divadlo Olomouc
Edward Elgar (výběr):
ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY
balet

3. 11. 2017
Severočeské divadlo
Ústí nad Labem
Edvard Grieg:
PEER GYNT

Rodion Ščedrin – Georges Bizet:
CARMEN
balet

11. 10. 2017
Leeds (Opera North)
Leoš Janáček:
OSUD
opera

19. 11. 2017
Shanghai Grand Theatre
Národní divadlo Brno
Leoš Janáček:
VĚC MAKROPULOS
opera

25. 11. 2017
Národní divadlo Brno
Leonard Bernstein:
WEST SIDE STORY
baletní verze muzikálu

Informujeme

Z MRTVÉHO DOMU

Leoš Janáček

Leoš Janáček svou poslední operu *Z mrtvého domu* nikdy neviděl. Tato opera byla velice odlišná od předchozích oper i pro svoji komorní orchestraci. Janáčkoví žáci při premiéře v roce 1930 operu reorganizovali a nejvíce přepisovali závěr tohoto díla. Od chvíle, kdy se objevily nedostatky původního publikovaného vydání, došlo k pokusům vrátit se k tomu, co Janáček zanechal před svou smrtí. Nové kritické vydání Johna Tyrrella nahrazuje Mackerrasovo-Tyrrelovo „prozatímní vydání“ z roku 1990. Prošlo důkladnou revizí založenou na výsledcích, které Janáčkoví opisovači opravovali pod Janáčkovým přímým dohledem. První představení *Z mrtvého domu* za užití nového kritického vydání proběhlo 8. října ve spolupráci s dirigentem Tomášem Hanusem ve Wales Millennium Centre v Cardiffu v režii Davida Poutneyho.

VOJCEK (WOZZECK)

Alban Berg

15. října uvedlo divadlo Theater an der Wien premiéru redukované verze opery *Vojcek* Albana Berga. Autorem redukované verze pro 38 muzikantů je Eberhard Kloke a byla představena v produkci Roberta Carsena.

VINOBRANÍ

Oskar Nedbal

Moravské divadlo Olomouc uvedlo pět let po premiéře *Polské krve* další operetu skladatele Oskara Nedbala *Vinobraní*, která je znovu zasazena do slovanského prostředí. Oskar Nedbal chtěl navázat na mezinárodní

úspěch *Polské krve* a znovu oslovil libretistu Leo Steina. Při volbě témat vyšel vstříc skladateli, kterého lákala možnost využít rytmů jihoslovanských tanců. Světová premiéra operety *Vinobraní* se uskutečnila 11. února 1916 ve vídeňském Divadle na Vídeňce. V německy mluvících zemích nedosáhlo *Vinobraní* popularity *Polské krve*, ale u nás patří k nejpobulárnějším operetním dílům. Premiéra v Moravském divadle se uskutečnila 6. října.

DRACULA

Victoria Borisova-Ollas

28. října proběhla světová premiéra opery *Dracula* v Royal Opera House ve Stockholmu. Tato opera je první operou z pera skladatelky Victorie Borisové-Ollasové. Opera vychází ze slavného homonymního gotického hororového románu Brama Stokera z 19. století, která vypráví příběh nejslavnějšího upíra v literární historii: Count Dracula. Jedná se o první klasickou operu, která je založena na tomto vyprávění, které již bylo upraveno pro mnoho filmů, baletů a muzikálů. Libreto napsal Claes Peter Hellwig a Kristian Benkö.

RIVALE

Lucia Ronchetti

Skladatelka Lucia Ronchettiiová složila pro Staatsoper Unter den Linden komorní operu *Rivale*. Tato opera byla zkomponována pro ženské hlasy, sólovou violu. Děj vychází z příběhu založeného na Tancrede Antoine Danchet, slavné epizody renesanční epické básně Torquato Tasso *La Gerusalemme liberata* o lásce a rivalitě mezi Tancredi a Clorindou. Lucia Ronchettiiová pro své hudební divadlo nově upravila text barokního libreta, aby vytvořila intenzivní monolog. Clorinda se stává vypravěčem a svědkem vlastní tragédie, která se odehrává na úrovni neslučitelného konfliktu

40 HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

mezi rivalitou a touhou. Premiéra opery byla 8. října v Werkstattu Staatsoper Berlin v režii Isabel Ostemannové pod taktovkou Maxe Rennu.

LES TROYENS

Hector Berlioz

V krátké časové posloupnosti představily dva německé operní domy monumentální operu Hectora Berlioze *Les Troyens*. První představení proběhlo 3. října v Semperoper Dresden v nové produkci režisérky Lydie Steier pod taktovkou Lothara Koenigse. Druhé představení se uskutečnilo 15. října v Staatsphilharmonie Nuremberg. V obou případech bylo použito nové vydání této opery.

PEER GYNT A CARMEN

Severočeské divadlo s.r.o.

Severočeské divadlo opery a baletu uvedlo 3. listopadu premiéru zkrácené verze baletu *Peer Gynt* Edvarda Griega a *Carmen* suitu od Rodiona Ščedrina na operu *Carmen* Georga Bizeta. Na jevišti se propojily dva rozdílné světy – snový norský svět se španělským temperamentem. Balet doprovodil orchestr divadla.

DIE ANTILOPE

Johannes Maria Staud

11. listopadu proběhla premiéra opery *Die Antilope* rakouského skladatele Johannes Maria Srauda v rámci hudebního festivalu Wien Modern Festival. Libreto napsal německý básník Durs Grünbein. Režie se ujal Dominique Mentha.

OPERA 2017

Opera Julese Masseneta *Thaïs* v provedení libereckého divadla F. X. Šaldy získala čestnou cenu kritiků, tzv. Libušku, za nejlepší inscenaci 13. ročníku na pražském festivalu OPERA 2017. Liberecké divadlo na festivalu uspělo potřetí za sebou. V roce 2015 získalo čestnou cenu kritiků za nejlepší inscenaci 12. ročníku, kterou se stala opera Josefa Bohuslava Foerstera *Eva* a cenu si také odvezli za operu Julese Masseneta *Don Quichotte* za nejlepší inscenaci 11. ročníku.

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

Rozhovor

S ALENOU JAKOUBKOVOU, ODCHÁZEJÍCÍ ŠÉFKOU LITERÁRNÍHO ODDĚLENÍ DILIA

S jakými představami jste před třemi a půl lety přišla do DILIA?

Jako dlouholetá literární a nakladatelská redaktorka jsem věděla, že autorská práva jsou často porušovaná, a chtěla jsem se zasadit o to, aby se to změnilo. Je to ovšem běh na dlouhou trať. Je třeba změnit myšlení lidí, uvědomit si, že napsat nebo přeložit knihu je práce, za niž by měl být zaplacen přiměřený honorář. Přitom honoráře za literární činnost stouply od začátku devadesátých let jen zhruba o pětinu, zatímco náklady, a je třeba dodat, že i platy v ostatních odvětvích, až desetkrát...

Kdo nejčastěji autorská práva porušuje?

Nakladatelé, je ovšem třeba říci, že někteří z nepoučenosti, nikoli ze zlé vůle. Často jsou to sami autoři, kteří s pro ně nevýhodnými podmínkami souhlasí jen proto, aby se z jejich rukopisu stala kniha. To je velice špatně. Nedovedu si představit jiný obor, ve kterém by se tak často pracovalo skoro nebo úplně zadarmo. Jak jistě všichni vědí, autorská práva jsou dědičná a platí ještě sedmdesát let po autorově smrti, autorovi dědicové tedy mají nárok na honorář při každém vydání knihy, a to na honorář přiměřený.

Proč myslíte, že právě literáti jsou ochotni pracovat za tak málo peněz?

Řekla bych, že je u nás dáno historicky, že duševní práce je podhodnocovaná. Někteří nakladatelé na to hřeší, a například překladatelům dávají do smlouvy, kolik procent z honoráře bude tvořit honorář za eventuální další vydání. Je to pak autor, který nese „podnikatelské riziko“ nakladatele, a pokud se z jím přeložené knihy stane bestseller, vlastně z toho nic nemá. To je podle mě špatně. Podmínky dalších vydání by měly být sjednávány individuálně a řešeny vždy novou smlouvou. Na vině je také další historický relikt, a to, že si spisovatelé a překladatelé smlouvají s nakladatelem

42 LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

honoráře sami. My, jako agentura, jim vždy dokážeme vyjednat přiměřený honorář. Snažila jsem se o tom s autory a překladateli mluvit a přesvědčovat je, aby se nechali námi, nebo kteroukoli jinou agenturou zastupovat, a částečně se to daří. Tak snad se blýská na lepší časy.

Domníváte se, že je možné se literární činností uživit?

Překlady jistě ano, ovšem nikoli při osmihodinové pracovní době, ale od svítání do svítání. U autorské tvorby je to individuální, bestselleristé se samozřejmě v pohodě užíví, u ostatních si to netroufám odhadovat, ale většina mých známých spisovatelů má ještě další příjem.

Ale jste sama autorkou, tak snad máte představu...

Za sebe mohu říct, že bych se psaním uživila, pokud bych si chtěla udržet životní standard, kdybych napsala pět knih ročně... Víím, že jsou autoři, kteří to dokážou, a ti mají můj obdiv, já si to neumím představit. Kromě autorské tvorby stále pracuji jako literární redaktorka na volné noze.

Setkala jste se jako autorka s tím, že by vám nakladatel nabízel nízký nebo žádný honorář?

Ano, ale to už je dávno. V tom nakladatelství jsem vydala jen jednu knihu, a hledala si nakladatele jiného. Měla jsem štěstí, že jsem našla takového, u něhož vydávám knihy, ke své převelické spokojenosti, už více než deset let. Jako autorka jsem uzavřela s agenturou DILIA zastupovací smlouvu a cítím se díky tomu chráněná.

ALENA JAKOUBKOVÁ (*1958)

Je nakladatelská redaktorka, bývalá šéfredaktorka nakladatelství Euromedia Group a Fortuna Libri; je také autorka více než třiceti knih, většinou společenských románů. V uplynulých třech letech pracovala jako šéfkla Literárního oddělení DILIA.

DILIA se omlouvá manželům Hladkým za neúmyslnou záměnu příjmení, uvedenou omylem v nadpisu u rozhovoru v zinním vydání Zpráv DILIA. Nezáměrný omyl vznikl při zpracovávání podkladů. Rozhodně nebylo naším záměrem poškodit jméno manželů Hladkých. Tímto se za nesprávné uvedené příjmení omlouváme.

Vydané knihy

ČEŠTÍ AUTOŘI

Karel Čapek

VÁLKA S MLOKY – ŠPANĚLSKO

Edicione Gigamesh

Ján Dziak

ZTRACENÉ VRCHOLY

Naše vojsko

Jaroslav Seifert

MAMINKA

Albatros

Ota Pavel

POVÍDKY Z ŠUPLÍKU

Sláfka

Hermína Týrlová

PUNĚA

Akropolis

Václav Havel

ESEJE – FINSKO

Eurooppalaisen filosofian
seuray

Fan Vavřincová

**TAKOVÁ NŮRMAĽNÍ
RODINKA 2**

Albatros

Filip Jánský

NEBEŠTÍ JEZDCI

Československý spisovatel

PŘEKLADY

Anna Falbrová

VÁLKA S MLOKY

Edicione Gigamesh

Dagmar Steinová

ADRESÁT NEZNÁMÝ

Bourdon

Jaroslav Antonín Liehm

ÚTOK NA KASÁRNA

Naše vojsko

Jaroslav Antonín Liehm

OSTROV

Naše vojsko

Libuše Bubeníková

DVA DIVOŠI

Československý spisovatel

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

Informujeme

V letošním roce chystá český a slovenský rozhlas, tedy ČRo a RTVS, v souvislosti se stým výročím vzniku ČSR „Česko-slovenský rok“. Tedy mimo jiné obohacení programů o vysílání slovesných děl slovenských autorů na stanicích ČRo a českých autorů na stanicích RTVS. Uvedený záměr podpořila DILIA a její slovenský partner LITA dohodou na vzájemném odlicencování archivu (tedy repríz v minulosti vytvořených rozhlasových pořadů).

Zároveň se můžeme těšit i na vznik pořadů, rozhlasových úprav či dramatisací nových, se vztahem k uvedenému tématu. V této souvislosti zprostředkovala DILIA řadu licencí na díla slovenských autorů, jako jsou Andrej Chudoba, Rudolf Sloboda, Boris Lilov a další.

Rozhovor

S REŽISÉREM ZDEŇKEM TROŠKOU O LÁSCE K LÉTU, ČERTOVINÁCH I JINÝCH POHÁDKÁCH

„K životu potřebuju hlavně světlo a léto. Dostal jsem několik zajímavých scénářů, ale jakmile jsem zjistil, že se odehrávají v zimě, okamžitě jsem je s díky vrátil. Ne, zimu ne.“

Začátkem roku měl premiéru Váš nejnovější film *Čertoviny*. Po mnoha letech jste se jím vrátil k žánru klasické pohádky. Chyběly Vám pohádky a liší se jejich natáčení a jeho atmosféra od natáčení jiných filmů? Jak jste si natáčení *Čertovin* užil?

Pohádka má své zákonitosti, pevná pravidla a jakkoliv se poruší, vymstí se to. Vždy jde o jednoduchý, přehledný příběh, o zápolení dobra se zlem, a protože je to pohádka, všichni vědí, že dobro vždy zvítězí, hotovo dvacet. Jakékoliv psychologizování a filozofování není na místě, od toho jsou jiné žánry. Stejně jako nejsem zastáncem určitého „posunu“ k dnešku, kdy princezna jezdí na kole, telefonuje a vím já co ještě. Pohádka musí být prostě klasicky pohádková – milá, poetická, výtvarně krásná po všech stránkách, pohlazení po duši. Pohádku musíte mít bytostně rádi, věřit jí a cele se jí oddat. Odmala jsem je miloval a miluju dodnes. Všechny staré pohádky, na kterých jsem jako kluk vyrůstal, mám doma na DVD a rád se na ně znovu podívám. *Hrátky s čertem*, *Legenda o lásce*, *Strakonický dudák*, všechny ty princezny pyšné, šíleně smutné, s hvězdou i bez ní, prostě česká klasika, naše české stříbro. Prostě návrat do dětství.

Natáčení pohádek vyžaduje daleko větší soustředění a přípravu, a protože se natáčí na krásných, přímo pohádkových místech, je to velká radost a potěšení. *Čertoviny* jsem natáčel většinou v jižních Čechách, v rodném kraji, který dobře znám. Statek protivného sedláka Rybky je ve Vlhlavách u Českých Budějovic, nedaleko od místa, kde stál mlýn Elišky ze mlejna. Statek mladého sedláka Kopyta pak v Opatovicích u Hluboké nad Vltavou, pohledy z louky na krajinu jsou nad vsí Střítež u Volyně, rybníky mezi Bavorovem a Netolicemi, dál to byl hrad Velhartice u Sušice a lesní rokle pod Kokořínem. Peklo opravdu existuje, to nebyla dekorace postavená pro film; najdete ho v obci Čertovina, kousek od východočeského Hlinska, kde pan Lapáček nechal zbudovat tuto turistickou atrakci. Sami čerti provádějí návštěvníky celým peklem a nakonec je v pekelné restauraci a cukrárně ještě obslouží dobrotami z pekelné kuchyně.

Po celou dobu natáčení Vás prý provázelo nezvykle dobré počasí bez jediného deště. Příjemnou atmosféra letního českého venkova zmiňujete jako jedno z hlavních lákadél, které film může divákovi v chladných zimních dnech nabídnout, a na letní atmosféru často vsázíte i ve svých komediích. Zimní krajina Vás k natáčení nikdy nelákala?

Nemám rád zimu, sníh, šero, jsem vyloženě letní typ a k životu potřebuju hlavně světlo a léto. Po zkušenosti z natáčení filmu *Krakonoš* a lyžníci, kde jsem působil jako asistent paní režisérce Věře Plívové – Šimkové a tři a půl měsíce trpěl ve sněhu a zimě, jsem se zařekl, že film v zimě nebudu nikdy točit. Dostal jsem několik zajímavých scénářů, ale jakmile jsem zjistil, že se odehrávají v zimě, okamžitě jsem je s díky vrátil. Ne, zimu ne. Proto točím všechny filmy v létě, to jsem ve svém živlu. Při natáčení *Čertovin* jsme měli opravdu z pekla štěstí na počasí – ani jednou nám nezašlo, ani jednou se slunce neschovalo za mraky. Proto jsme film natočili za celý měsíc. Teď, kdy je pošmourný a nevlídný zimní nečas, se diváci v kině potěší krásným jihočeským létem, které je z plátna přímo hřejí a hladí. A krásné počasí k pohádce patří.

Jak napovídá už samotný název, čerti hrají v nové pohádce opět klíčovou roli, podobně jako tomu bylo i ve Vašich pohádkách Z pekla štěstí, Princezna ze mlejna či Čertova nevěsta. Fascinuje Vás něčím právě tato pohádková postava?

Od dětství jsem měl čerty rád, jsou mou nejoblíbenější pohádkovou postavou. Díky četným českým filmovým pohádkám, hraným i animovaným, jsem si je zamiloval a jsem s nimi kamarád dodnes. Český čert je zcela jiný, než jsou čerti z pohádek jiných národů. Díky pánům Drdovi, Ladovi, Kožíkovi a dalším se z českého pekelníka stal docela milý trumbera, neškodný a v podstatě neškodný jedinec, kterého musíte mít rádi, i když byste

nechtěli. Vzpomeňte na Trepifajksla z *Dalskabátů*, *hříšné vsi*, na stará čertiska ve mlejně v *Hrátkách s čertem*. A tento typ zvolna přecházel do dalších českých pohádek. A to je dobře. Máme čerty, které nikde na světě nemají!

Jaké pohádky jste měl nejraději, když jste byl malý, a mělo to vliv i na Vaši tvorbu?

Od mala jsem byl vášnivý čtenář a přečetl snad všechny pohádkové knížky, které byly k mání. Navíc jsem byl jako dítě v biografu vařený pečený a viděl snad všechny filmy, které se v té době promítaly. U nás v Hořticích nějaké přístupno – nepřístupno neexistovalo, a tak jsme už ve druhé třídě věděli a zkoušeli, jak správně líbat spolužačky.

Spolu s českými pohádkami jsem miloval i ruské hrané a kreslené, *Sněhovou královnu*, *Konička Hrbáčka*, *Cibuláčka*, *Jak voják přemohl vodníka*, *Království křivých zrcadel*, *Sadka* a další. Z českých měla pro mě zvláštní kouzlo pohádka pana režiséra Václava Kršky *Legenda o lásce* s krásnou Janou Rybářovou, kterou jsem miloval i ve *Stříbrném větru*. Pak jihočeský *Strakonický dudák*, což byla pohádka tam od nás, a já pak coby malý houbař tajně doufal, že když půjdu lesem tiše, určitě někde zahlédnu tančící víly...

A obvyklá otázka na závěr: Jaké projekty plánujete do budoucna? Můžeme se těšit na další pohádku?

Mám v šupletí několik pohádek, o jejich výběru se budeme radit v příštích dnech. Diváci, kteří zhlédli *Čertoviny*, mi *říkají*, abych nadále točil pohádky. Opět jsem oprášíl scénář *Čachtické paní* podle slavného bestselleru Joži Nižnánského, snad se nám ho konečně už podaří natočit.

Rozhovor vedla Jana Michalíková

ZDENĚK TROŠKA

Režisér se narodil 18. května 1953. Pochází z jihočeských Hořtic u Volyně, které se několikrát objevily také v jeho filmech. Stredoškolská studia absolvoval na Lycée Carnot ve francouzském Dijonu, následně vystudoval filmovou a televizní režii na pražské FAMU. Studia dokončil v roce 1978.

V roce 1983 debutoval celovečerním filmem pro děti *Bota jménem Melichar*, následně natočil celou řadu divácky úspěšných komedií (filmové trilogie *Slunce, seno...*, *Kameňák* a *Babovřesky*), pohádek (*O princezně Jasněnce a létajícím ševci*, *Princezna ze mlejna*, *Z pekla štěstí*, *Nejkrásnější hádanka*, *Čertova nevěsta*) a dalších snímků. Filmy získaly mnoho ocenění a byly prodány do více než 30 zemí světa. Počátkem letošního roku měl premiéru jeho dosud poslední film *Čertoviny*.

Úspěšné byly i jeho režie divadelní: Verdiho *Don Carlos* (Smetanovo divadlo, 1989 a Státní divadlo Košice, 2006) a Dvořákova *Rusalka* na Křižíkově fontáně na pražském Výstavišti (1995–1999), balet *Čertoviny* na hudbu Petra Maláska (Divadlo J. K. Tyla v Plzni, 1998), muzikál *Hamlet* (Divadlo Kalich v Praze), Gounodův *Faust* (Státní divadlo Košice, 2007), či Weberův *Čarostřelec* (Jihočeském divadle v Českých Budějovicích, 2009). Ve Státní opeře Praha režíroval Bizetovu *Carmen* (premiéra 11. 3. 2004) a Dvořákovu *Rusalku* (premiéra 5. 5. 2005).

V roce 2017 obdržel Zdeněk Troška české státní vyznamenání – medaili za Zasluby.

Premiéry

Níže naleznete souhrn premiér, resp. obnovených premiér děl zajištěných mediálním odd. DILIA.

DISTRIBUČNÍ FILMY:

ČERTOVINY

režie: **Zdeněk Troška**

scénář: **Zdeněk Troška, Marek Kalíš**

Produkce: *Fénix Film s.r.o.*

ZÁZNAMY DIVADELNÍCH

PŘEDSTAVENÍ PRO ČESKOU TELEVIZI:

PANÍ PLUKOVNÍKOVÁ

Autor: **Bengt Ahlfors**

Režie divadelního představení:

Vladimír Strnisko

Výprava: **Peter Čanecký**

Divadlo Na Jezerce Praha

PŘIŠEL NA VEČEŘI

Režie divadelního představení:

Stanislav Remunda

Kostýmy: **Jarmila Konečná**

Kamera: **Miloslav Harvan**

Režie záznamu: **Anna**

Procházková

Divadlo na Vinohradech, Praha

JEJÍ PASTORKYŇA

Režie divadelního představení:

Martin Františák

Výprava: **Marek Čpin**

Divadlo na Vinohradech, Praha

ROZHLASOVÉ ČETBY

A INSCENACE:

EINE KLEINE JAZZMUSIK

Autor: **Jiří Škvorecký**

Český rozhlas Praha

MY OD FILMU

Autor: **Adolf Branald**

Český rozhlas Praha

KAFFEE H.B

Autor: **Vítězslav Kocourek**

Český rozhlas Praha

LEGENDA Z ROKU

DVAACHTYŘICÁTÉHO

Autor: **Eduard Mirek Elpl**

Český rozhlas Praha

SOUKROMÁ LINKA DŮVĚRY

Autor: **Émile Ajar**
Překlad: **Jarmila Fialová**
Český rozhlas Brno

MODLENÝ LES

Autor: **Andrej Chudoba**
Český rozhlas Praha

NARCIS

Autor: **Rudolf Sloboda**
Český rozhlas Praha

1984

Autor: **George Orwell**
Český rozhlas Praha

VEJDE KŮŇ DO BARU

Autor: **David Grossman**
Český rozhlas Praha

KNÍŽKA O POSTELÍCH A DVĚ POHÁDKY NAVRCH

Autor: **Sylvia Plathová**
Český rozhlas Praha

KNIHA LÉTA

Autor: **Tove Janssonová**
Český rozhlas Praha

AUDIOKNIHY:

DVOJITÝ KŘÍŽ

Autor: Chris Carter
Překlad: **Jana Pacnerová**
Bookmedia, s. r. o.

DRÁKULA

Autor: Bram Stoker
Překlad: **Tomáš Korbař**.
Bookmedia, s. r. o.

POHÁDKA O RAŠKOVI

Autor: **Ota Pavel**
Popron Music s. r. o.

O VÍNĚ

Autoři: **Adolf Hoffmeister,**
Miroslav Horníček
Supraphon a. s.

JAK VONÍ TYMIÁN

Autor: **Marcel Pagnol**
Překlad: **Eva Musilová**
Vyšehrad s. r. o.

Zastupujeme

JIŘÍ MENZEL

Narodil se v Praze 23. února 1938. Vystudoval filmovou a televizní režii na pražské FAMU a v šedesátých letech se stal spoluzakladatelem filmové české nové vlny. Jeho první celovečerní film *Ostře sledované vlaky* (1966) podle literární předlohy Bohumila Hrabala získal Oscara za nejlepší zahraniční film. Další z jeho filmů *Vesničko má středisková* byl na Oscara nominován v roce 1985. Trezorový film *Skřivánci na niti* (1969) obdržel v roce 1990 cenu *Zlatý medvěd* na Mezinárodním filmovém festivalu v Berlíně, on sám pak roku 1996 získal Českého lva za dlouholetý umělecký přínos českému filmu. Mezi další významné snímky z téměř dvacítky celovečerních filmů, které natočil, patří například *Perličky na dně* (1965), *Rozmarné léto* (1968), *Na samotě u lesa* (1976), *Postřižiny* (1980), *Slavnosti sněženek* (1983), *Konec starých časů* (1989) či *Obsluhoval jsem anglického krále* (2006). Od sedmdesátých let se věnuje také režii divadelní, spolupracuje zejména s pražským Činoherním klubem a s Vinohradským divadlem. Je autorem knih fejetonů *Tak nevím* (1996) a *Tak nevím podruhé* (1998).

DILIA přeje Jiřímu Menzelovi k jeho letošnímu životnímu jubileu vše nejlepší a pevné zdraví do dalších let.

REJSTŘÍK

ČESKÉ HRY

Tomáš Dianiška – ATOMOVÁ KOČÍČKA
Tomáš Dianiška – LSDown
Tomáš Dianiška a kol. – MICKEY MOUSE JE MRTVÝ
Tomáš Dianiška – MLČENÍ BOBŘÍKŮ
Tomáš Dianiška – MOJE MALÁ ÚCHYLKA
Tomáš Dianiška – PŘÍSNĚ TAJNÉ: HRUBÁ NEMRAVNOST
Tomáš Dianiška – PUSŤTE DONNU K MATUREITĚ!
Tomáš Dianiška – ZVRHLÁ MARGARET
Eduard Bass – KLAPZUBOVA JEDENÁCTKA
Alexandra Bolfová – DĚTI
Pavel Kohout – KATYNĚ / LÍZINKA
Vladislav Kracík – HLUBOKÝ KOČÍČÍ SPÁNEK
Vladislav Kracík – POHÁDKOVÁ ORDINACE DOKTORA BÁLKA
Cyril Navrátil – VE JMĚNU KŮŽE ANEB MUSLIM TEDY JSEM
Jiří Teper – POHÁDKA O FINTIVĚM UPÍROVI
Jan Zindulka – TŘI MUDRCI

PŘELOŽENÉ ZAHRANIČNÍ HRY

Eric Assous – ŠŤASTNÝ VYVOLENÝ (L'Hereux élu, 2016)
Eric Assous – TY NAŠE ŽENY... (Nos femmes, 2013)
Eric Assous – CHLAPI RADŠÍ LŽOU (Les Hommes préfèrent mentir)
Pierre Barillet, Jean-Pierre Grédy – KVĚT KAKTUSU (Fleur de Cactus)
Stefan Canev – DRUHÁ SMRT JOHANKY Z ARKU
Didier Caron – FALEŠNÁ NOTA (Fausse note)
Zoe Cooper – JESS AND JOE FOREVER (2016)

Claire Dowie – DOSPĚLÉ DÍTĚ / MRTVÉ DÍTĚ (ADULT CHILD/DEAD CHILD, 2017)
David Gieselmann – OPPELTOVI PRODALI DŮM (Die Oppelts haben ihr Haus verkauft, 2015)
Wolfram Höll – MY JSME TŘI (Drei sind wir, 2015)
Dennis Kelly – HOLKY A KLUCI (GIRLS AND BOYS, 2017)
Margret Kreidl – VDĚČNÉ ŽENY (Dankbare Frauen, 1996)
Juan Mayorga – KARTOGRAF – VARŠAVA, 1:400 000
(El cartógrafo – Varsovia, 1:400.000, 2017)
Juan Mayorga – PŘEKLADATEL BLUMEMBERGA (El traductor de Blumemberg, 1993)
Juan Mayorga – HAMELN (Hamelin, 2005)
Reggie Oliver – TAK BY TO MĚLO BÝT (IMAGINARY LINES)
Roos Ouwehand – SOPHIE (2015)
Luigi Pirandello – ČEPICE S ROLNÍČKAMI (Il berretto a sonagli)
André Roussin – VĚČNÁ LÁSKA (L'amour qui ne finit pas)
Gérald Sibleyras – NÁPIS (L'Inscription)

NEPŘELOŽENÉ ZAHRANIČNÍ HRY

Yosef Bar-Yosef – THE ORCHARD (1985)
Sam Bobrick – NEW YORK WATER
Robert Caisley – A MASTERPIECE OF COMIC... TIMING!
Robert Caisley – HAPPY
Robert Caisley – LUCKY ME
Robert Caisley – THE OPEN HAND
Tony Cox – MRS ORWELL (2017)
Dan McCormick – THE VIOLIN (2017)
Yael Ronen – TANGLE (2005)

Divadelní, literární,
audiovizuální agentura, z. s.

NOMINUJTE NA CENU EVALDA SCHORMA 2017!

**Cena je určena pro studenty DAMU, JAMU, FFUK, FFMU,
FFUP a FPF za původní hru, dramaturgii či překlad.**

Dílo může **nominovat** jakákoli fyzická osoba, zejména však pedagogové
a studenti výše uvedených škol a divadelní odborná veřejnost.

Uzávěrka nominací: 31. března 2018

Nominace musí obsahovat zdůvodnění, kontakt na nominujícího
a nominovaného a samotný text, který je nominován, a musí být
doručena jednak v písemné formě na adresu DILIA, Krátkého 1, Praha 9,
a také emailem na adresu spalova@dilia.cz,
nejpozději do 31. března 2018.

Bára: Tetovala jsem něčí zadek. Velkej zadek. Byla to fakt obří prdel. Sádlo protejkalo až na podložku. Ten člověk tam chtěl obrázek Mickey Mouse, jak tahá velikej kříž. Post-popovej kýčař. Tak mu to tam střílím a jak ta jehla vybruje, celá ta obří prdel se třese jako rosol. Rozesmálo mě to, až jsem upustila pistoli. A ten nekonečnej tuk jí normálně vcucnul dovnitř. Začala jsem se prohrabovat v tý tlustý řitní kůži a hledat mou pistoli. Ale ta zadnice neměla konce. V záhybech jsem nacházela drobný mince, klíče, nějakej mobil, různý zapomenutý věci, ale moje jehla nikde. Řekla jsem, lituji mladej, ale váš tlustej zadek pohltil mou tetovací pistoli. Chlápek nic neřekl, jenom se postavil, vzal si dřevěnej kříž opřenej v koutě a odešel. A jsem ještě zahlédla jeho velký kulatý černý uši.

(Tomáš Dianiška: Mickey Mouse je mrtvý)

Divadelní, literární,
audiovizuální agentura, z. s.

Kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min. směrem za ČSOB (platí pro oba východy z metra).

U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů a tramvají.
V přízemí naší budovy se nachází restaurace, na budově je velký nápis DILIA.